

MARINA ROMÂNĂ

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

NR. 71 (AUGUST 2000)

SUMAR

10 RESCUE EAGLE 2000

Cea mai mare operație NATO / PfP desfășurată în zona de sud a Europei Centrale, organizată de Statul Major al Forțelor Navale Române în colaborare cu Comandamentul European al SUA (EUCOM) – reprezentat de Corpul de Infanterie Marină din Europa (MARFOREUR) – și înscrisă în sfera cooperării NATO cu țările partenere.

INTERVIUERILE REVISTEI

16 Scafandrii deminori la RESCUE EAGLE 2000

18 COMPONENTA NAVALĂ

Cenușarea de la curtea regilor săraci

20 PUȚIN MAI APROAPE DE FRANȚA

21 Yachtingul redivivus

**MEMORIALUL CONTRAAMIRAL
EMANOIL TIGĂNAȘ**

26 La Academia de Înalte Studii Militare București **PROMOTIA „MIHAI VITEAZUL” LA ORA BILANTULUI**

27 Raid la marginea de cer și mare

29 Note de lector

ELEMENTE DE STRATEGIE NAVALĂ
Viceamiral (r) Constantin IORDACHE

30 Enciclopedia navelor

MONITOARE MARITIME AMERICANE

23 EROI AU FOST...

Epopee din viața unui distrugător românesc

6 **Contraamiral
NICULAE POSTOLI**, comandantul Flotei Maritime a României

7 **Contraamiral
PETRE CIOROMELE**, comandantul Flotilei Fluviale

17 **Căpitan
ERIC CODRRELL**, comandantul Unității Mobile 2 E.O.D., Detașamentul 10 din U.S. Navy

19 **Locotenent-colonel
ERNEST SEGURA**, atașatul militar al Franței la București

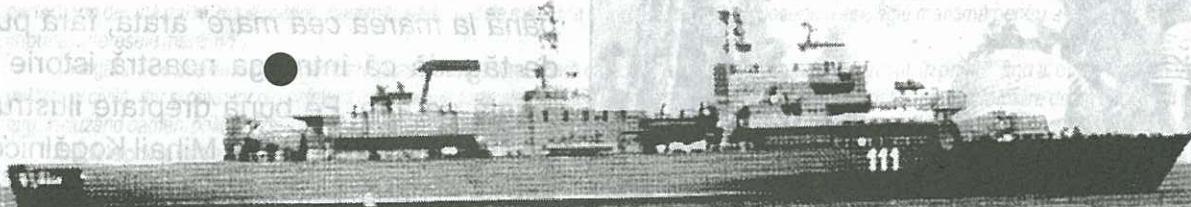
28 **Căpitan doctor
FLORINELA FRĂTICĂ**, medic șef brigadă

31 • **ARHEOLOGIE**
Numismatică – O monedă de aur macedoneană descoperită la Constanța, pe malul mării

• **UMOR**

ZIUA MARINEI ROMÂNE 2000

Se spune că bogăția spirituală a unui popor este dată și de bogăția și diversitatea tradițiilor sale. Pentru noi, românii, popor cu vocație milenară de navigatori, de credință creștin ortodoxă, una dintre aceste tradiții este reprezentată de ZIUA MARINEI ROMÂNE, zi sărbătorită și instituționalizată în anul 1902, în fiecare an la 15 august, odată cu prăznuirea Maicii Domnului - Sfânta Fecioară Maria - considerată din vremuri îndepărtate ca Patroană a marinilor.

Ea, Maica Domnului - care ocrotește Marina, veghează permanent și ocrotește viața marinilor săi de pe ape, până la dăruirea totală, după exemplul dat, pe deplin, când Ea se află de veghe la picioarele Fiului Său răstignit pe cruce.

*Crăiasă-alegându-Te,
Îngenunchiem rugându-Te,
Înalță-ne, ne mântuie
Din valul ce ne bântuie;
Fii scut de întărire,
Și zid de mântuire,
Privirea-Ti adorată
Asupră-ne coboară,
O, Maică Precurată
Și pururea Fecioară,
Marie.*

RUGĂCIUNE

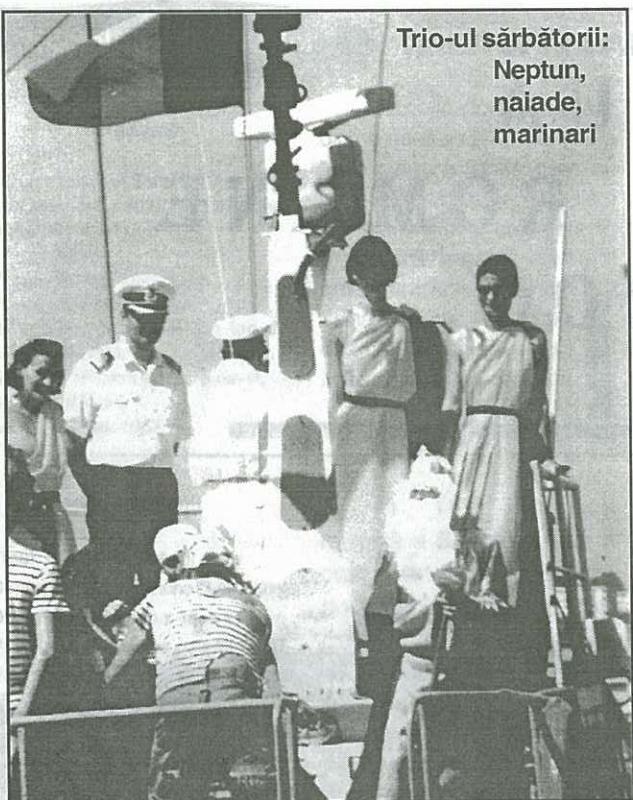
de Mihai Eminescu

*Noi, cei din mila Sfântului,
Umbră facem pământului,
Rugămu-ne-ndurărilor
Luceafărului mărilor;
Ascultă a noastre plângeri,
Regină peste îngerii,
Din neguri Te arată,
Lumină dulce clară,
O maică Preacurată
Și pururea Fecioară,
Marie.*

Trio-ul sărbătorii:
Neptun,
naiade,
marinari

ZIUA MARINEI ROMÂNE LA MARE

ZIUA MARINEI ROMÂNE este și ziua în care sunt pomeniți și omagiați acei luptători pe ape pentru credința creștină și pentru TARĂ, adevărații făuritori de neam și de istorie românească. Faptul că Burebista se intitula rege, stăpânind tot teritoriul „*de dincoace de fluviu și de dincolo*”, iar, mai târziu, Mircea, „*mare voievod și domn... încă până la marea cea mare*” arată, fără putință de tăgadă că întreaga noastră istorie este legată de ape. Pe bună dreptate ilustrul om de stat din veacul trecut Mihail Kogălniceanu afirma în parlamentul țării o idee cu putere de postulat: „*Cheia măntuirii noastre este drumul Dunării spre marea largă*”.

În istoria modernă a României, evenimentele, nu de puține ori constituindu-se în încleștări dramatice pentru păstrarea prin forță armată a dreptului la existență, supraviețuirea ființei naționale sau reîntregire, au impus și celor ce-și slujesc Țara pe apă să-și aducă obolul lor de glorie. Concludente sunt, în acest sens, sacrificiile aduse de marinari în cele două mari conflagrații petrecute în veacul pe care anul acesta îl încheiem. Numele acestor eroi vor rămâne pururi încrustate în conștiința de neam: căpitan

Lansări cu parașuta

Defilarea navelor

ZIUA MARINEI ROMÂNE LA FLUVIU

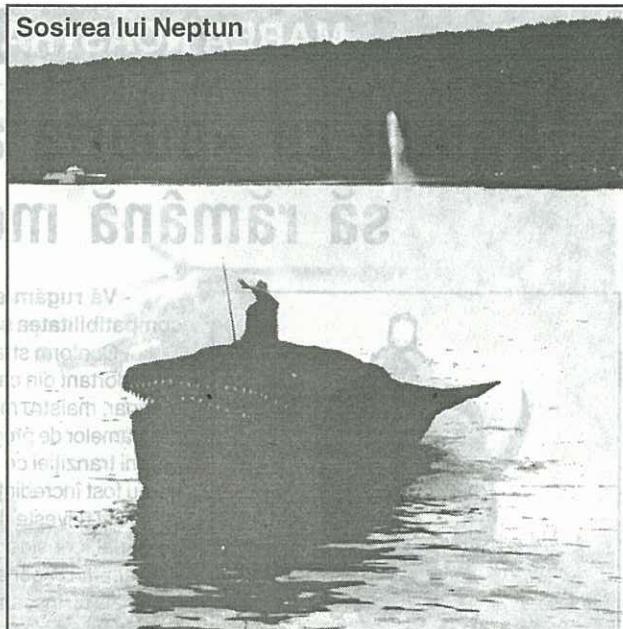
Constantin Dumitrescu, sublocotenent Ion Ghiculescu, locotenent Remus Lepri, locotenent-comandor Stih Eugen, locotenent Alexandrescu, locotenent Nicu Stoicescu, în primul Război Mondial, sau căpitan Nicolae Filip, aspirant Mircea Metz, aspirant Aurel Cornățeanu, căpitan Ioan Zaharia, căpitan-comandor Alexandru Dumbravă, alte câteva sute de marinari, militari și civili, în cel de-al Doilea Război Mondial. Ancorele de flori aruncate în valuri sau jerbele ce împodobesc Crucea Marinilor de pe Faleza Cazino-ului din Constanța reprezintă modestul OMAGIU pe care marinarii de azi îl aduc iluștrilor înaintași, de ZIUA MARINEI ROMÂNE.

ZIUA MARINEI ROMÂNE este și un prilej de sărbătoare.

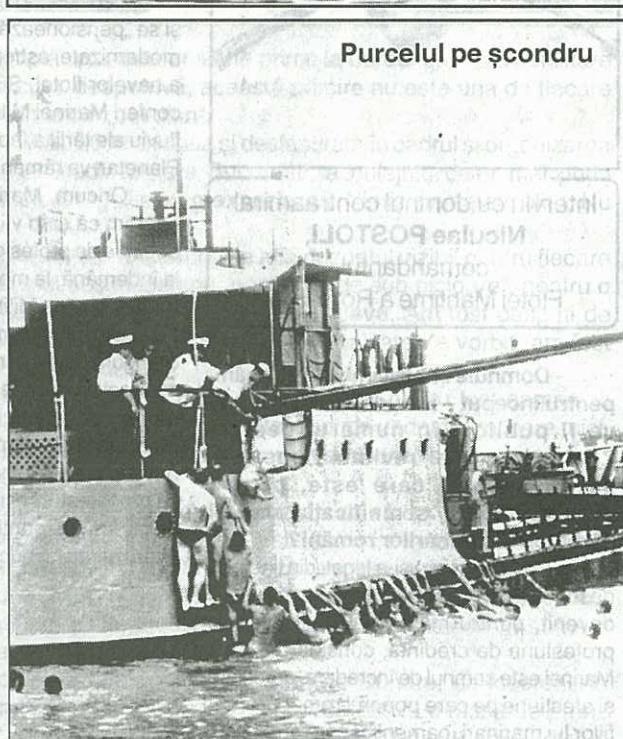
Festivitățile oficiale, onorate de prezența celor mai de seamă oameni ai țării, defilarea navelor în porturile de la mare și de la fluviu, jocurile și demonstrațiile marinărești, suita de activități cultural-marinărești desfășurate cu această ocazie sunt fericite prilejuri ca în conștiința publică să perpetueze spiritul marinăresc, spiritul apartenenței la mare a românilor.

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

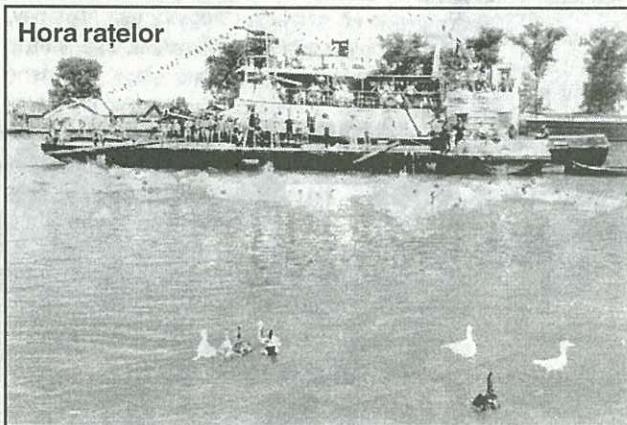
Sosirea lui Neptun

Purcelul pe școndru

Hora rățelor

Defilarea navelor

„Pentru ca «poarta albastră» a României să rămână mereu deschisă“

Interviu cu domnul contraamiral
Niculae POSTOLI,
comandanțul
Flotei Maritime a României

- Domnule contraamiral, vă rugăm, pentru început – întrucât acest interviu va fi publicat în numărul dedicat Zilei Marinei, al revistei noastre – să ne spuneți care este, pentru dumneavoastră, semnificația acestei sărbători a marinarilor români?

- Ca un om care și-a legat, din tinerețe, destinul de marină și marinărie și care a devenit, pentru mine, mai mult decât o profesie de credință, consider că Ziua Marinei este semnul de încredere, apreciere și afecțiune pe care poporul român îl arată fiilor lui marinari, oamenilor care străjuiesc hotarele albastre ale țării, acești 245 de kilometri de țărm ce ne-au rămas din moștenirea străbună, sau străbat mările și oceanele lumii. Este o sărbătoare pusă sub semnul sfânt al Tricolorului ce flutură la catarg, o sărbătoare nu numai a marinarilor ci a întregului popor român. Totodată, Ziua Marinei este momentul solemn al fiecărui an, în care noi, contemporanii, prin gestul simbol al încredințării ancorei de flori marii, omagiem memoria înaintașilor care s-au jertfit în luptele pe mare pentru apărarea țării precum și în confruntarea cu stihile dezlănțuite, doavadă că jertfa lor n-a fost și nu va fi niciodată uitată, că glorioasele lor fapte vor fi pururi cinstite, cu recunoștință.

- Vă rugăm să ne vorbiți despre situația actuală a Flotei maritime, despre compatibilitatea sa cu misiunile ce-i revin – apărarea drepturilor României la Mare.

- Conform strategiei de apărare a țării, Flota Maritimă are rolul său bine stabilit – un rol important din care decurg înalte responsabilități ce revin tuturor oamenilor săi, de la marină, maistru militar, ofițer și până la comandanți. Noi toți, prin punerea în practică a programelor de pregătire pentru luptă, ne străduim – confruntându-ne cu condițiile austere proprii tranzitiei ce are loc în societatea românească – să fim la înălțimea misiunilor ce ne-au fost încredințate.

Cât privește dificultățile materiale cu care țara și, deci, și Armata sa se confruntă, eu, personal, consider că nu trebuie să le dăm decât dimensiunile – trecătoare – ce le au, nicidecum un sens profund pesimist; acesta mi se pare exagerat. Cu toate greutățile materiale nu înseamnă că România își va diminua, sub necesități, forța sa militară maritimă. Chiar dacă unele nave vor fi scoase din serviciu – căci, ca și oamenii, navele „îmbătrânesc” și se „pensionează”, fenomen comun în toate marinele lumii – alte nave au fost și vor fi modernizate, astfel că, în viitor, numărul mai mic va fi compensat de calitatea superioară a navelor flotei. și sunt convins că factorii politici de decizie, ca și poporul întreg, vor conferi Marinei Militare atenția cuvenită, căci ea este garanțul intereselor pe mare și la fluviu ale țării, a faptului că această poartă albastră a României spre lume, spre Oceanul Planeta, va rămâne mereu deschisă.

Oricum, Marina Militară a României trebuie să aibă nave; în prezent ea are, și sperăm că și în viitor va avea, nave din ce în ce mai performante. Dar acest lucru nu depinde de profesionistii Marinei Militare. Ei vor „lucra” cu ceea ce națiunea le poate pune la îndemână, la momentul respectiv; cu hotărâre, devotție și fără murmur, așa cum prin tradiție Marina Militară a țării a făcut-o și la pace și la război.

Din punctul meu de vedere, chiar dacă – prin absurd – Marina Militară ar rămâne cu o singură navă noi ne vom face datoria. Esențial – cred eu – nu e numărul, mai mic sau mai mare, al navelor ce le avem ci păstrarea intactă a instituțiilor marinei și, mai ales, a celei ce reprezintă garanțul continuității, „rădăcinile” din prezent ale viitorului – Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Căci – cred cu tărie acest lucru – oamenii sunt mai importanți decât navele; navele le pot construi sau cumpăra într-un timp relativ scurt, dar ca să formezi și să pregătești specialiști de clasă care să le încadreze oricând, asta e mult mai greu. Cere timp, dăruire, continuitate în procesul de instruire, deci tradiție neîntreruptă. Dacă vom avea mereu un nucleu de profesioniști excelent pregătiți putem scruta cu optimism viitorul.

Colonel Costin CONSTANDACHE

Continuare în pag. 8 ➤

OAMENII BĂTRÂNULUI FLUVIU

„Dorim să fim la înălțimea glorioaselor noastre tradiții!“

Interviu cu domnul contraamiral Petre CIOROMELE, comandantul Flotilei Fluviale

- Domnule contraamiral, România are, ca moștenire strămoșească, peste 1.000 km de fluviu, care, la nevoie, trebuie apărată. Pornind de la această realitate, în calitatea dumneavoastră de comandant al Flotilei Fluviale, vă rugăm să ne spuneți care sunt obiectivele principale pe care flotila le vizează în prezent și în viitorul apropiat, în vederea îndeplinirii misiunii sale?

- Fluviul Dunărea, importantă arteră europeană de comunicație, tărmuiște teritoriile a 10 state, fiind, astfel, cel mai „internațional“ fluviu din lume. De aceea, forțelor navale ale României le revin, atât în prezent cât și în viitor, sarcini deosebite pentru a păstra acest „culoar al păcii și cooperării“. Continuând tradițiile marinărești milenare ale locuitorilor acestor meleaguri, marinarii fluviali se pregătesc pentru apărarea comunicatiilor fluviale și a Deltei Dunării, pentru a sprijini forțele terestre care acționează pe direcția fluvială și pentru a participa la apărarea obiectivelor economico-sociale importante aflate la fluviu.

Pentru viitorul apropiat suntem preoccupați de realizarea în condiții optime a reformei armatei, prin restructurarea actualei organizări și transformarea forțelor navale fluviale într-o structură mai flexibilă și mai eficientă, sub denumirea de Flotila Fluvială.

Menționez faptul că, în acest an, la 22 octombrie, aniversăm 140 de ani de la crearea primei flotile militare românești, leagăn al Marinei Militare de azi.

- Flotila de Dunăre a României este considerată a fi una dintre cele mai puternice forțe fluviale din lume. Care este „vârful său de lance“ – nave, echipaje, oameni?

- Bazându-se pe o milenară și glorioasă tradiție, România are în prezent și, sperăm, va avea și în viitor o prezență militară puternică pe Dunăre. Forțele navale fluviale românești au o structură diversificată și echilibrată, având ca

elemente principale Divizionul de monitoare, comandat de căpitan-comandorul Alexandru Iordan și Divizionul de vedete blindate din generația a III-a, comandat de căpitan-comandorul Nicolae Filip, unități care au îndeplinit cu rezultate foarte bune programul anual de instrucție până în acest moment.

- Ce ne puteți spune despre restructurare și modernizare?

Restructurarea Flotilei de Dunăre se înscrie în concepția generală de restructurare a Armatei Române și ea va însemna reducerea numărului de unități cât și a numărului de nave. Despre modernizare, deocamdată, nu se poate vorbi. În viitor, fondurile alocate vor trebui dirijate, în prima urgență, pentru executarea reparatiilor de care navele noastre au atâtă nevoie.

În perspectiva creării unei noi structuri suntem preoccupați de înființarea unui centru de instrucție al Flotilei Fluviale, centru care, în primă instanță, va asigura instruirea recrutilor în perioada instrucției de bază.

- Care sunt cele mai mari dificultăți cu care vă confruntați în prezent?

- Principala dificultate cu care ne confruntăm în prezent derivă din alocarea unor resurse reduse, atât umane cât și materiale. Această situație duce la reducerea simțitoare a activităților de instrucție și de reparări,

Continuare în pag. 9

MAREA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE

 Urmare din pag. 6

Apropo de tradiție, de transmiterea experienței profesionale generațiilor viitoare, mă bucur că mulți amirali și ofițeri din Marina Militară scriu cărți de specialitate, lucrări ce fructifică experiența lor, acestea adăugându-se la „zestrea” acumulată în Marina Militară a României, timp de peste un secol.

În ce privește prezentul, eu cred că Marina Militară reprezintă o forță credibilă – cu toate greutățile materiale curente – capabilă să susțină interesele și dreptul României la mare. Si componenta esențială a acestei forțe o reprezintă specialiștii de marcă existenți în toate structurile Flotei, la toate nivelele și care-și fac datoria la comandamentele de mari unități, unități și la nave. Acest fapt este și garanția că programul de modernizare al Flotei, din punct de vedere al oamenilor, nu va avea de suferit. Concluzia este că oamenii, specialiștii sunt, iar în clipa în care vom dispune de noi nave ele vor fi rapid încadrate și puse în serviciu.

- Domnule contraamiral, cu ce vom înlocui, în viitor, „școala vedetăștilor” care, prin tradiție, a călit și format, decenii la rând, tinerii ofițeri de marină și le-a îndrumat primii pași pe drumul spre punctea de comandă?

- Eu cred că echipajele instruite la vedete și pe navele mici au dobândit experiență necesară pentru a-și îndeplini, cu deplin succes, atribuțiunile pe nave mai mari. Trecerea de la navele mai mici, aflate în prezent în dotarea Flotei Maritime, dintre care unele vor fi dezafectate în urma expirării „vârstei lor active”, pe navele mai mari al căror număr, sperăm, va spori în viitor, nu reprezintă o problemă pentru echipajele

noastre. Pregătirea ofițerilor noștri nu se face pentru un anumit tip de navă ci se depun eforturi notabile, încă din Academia Navală, ca ei să fie pregătiți să răspundă tuturor solicitărilor profesionale presupuse de serviciul la bordul unor nave multifuncționale, moderne.

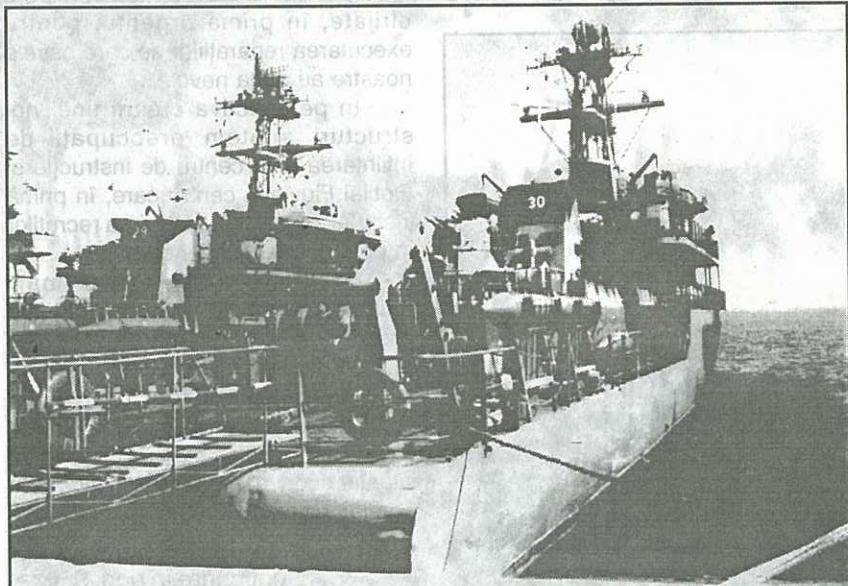
- Pentru mulți ofițeri de marină, în special tineri, cariera dumneavoastră, devotamentul total față de Marină și marinărie, reprezintă un model demn de urmat. Dacă vreți să relevați principalele trepte profesionale parcuse, în timp, până la comanda Flotei maritime militare și, totodată, să ne spuneți ce mesaj adresați tinerei generații de ofițeri de marină?

- Punctând faptul că e prea mult spus „un model profesional” – asemenea modelele reprezintă toți colegii mei de generație – vă pot spune, mai întâi, că pentru mine rațiunea de a fi marină a presupus legătura directă cu nava; ea este nu numai „unealta” profesiei noastre; este mai mult! Este universul nostru, este familia noastră, de

multe ori casa noastră și, acolo, departe, în larg, simbolul pământului străbun, lată de ce, pe tot parcursul carierei mele, de la Tânăr locotenent la comandant al Flotei, „pivotul” interesului și eforturilor mele profesionale l-au constituit navele și echipajele lor, modul de viață al oamenilor, sub toate aspectele, și, atât cât am putut, am acționat mereu pentru îmbunătățirea acestuia.

Cât privește treptele profesionale, prima a reprezentat-o Liceul Militar din Breaza ce și-a pus esențial amprenta pe formarea mea ca om și militar de profesie; au urmat Școala Superioară de Marină, ceea ce m-a ajutat să-mi văd „visul cu ochii” – să devin marină –, apoi, din 1968, am avut diferite funcții în Flotă, începând cu cea de comandant de unitate de luptă pe un dragoar de bază, la Mangalia (1968), specialist cu navigația la Divizionul de nave auxiliare, comandant al navei de salvare N.S.118 (1976). Am urmat apoi Academia de Înalte Studii Militare (1977-1979) și am revenit la Mangalia, ca șef de stat major la Divizionul de dragoare bază (1979-1988) și apoi comandant al său (1988-1989), după care, în perioada 1989-1994, am devenit șef de stat major al Diviziei de Mare, iar din 1995 comandant al Flotei Maritime.

Ca un om sincer dedicat profesiei de marină, ca mulți alți ofițeri cu experiență ai Flotei, urez tinerilor ofițeri ce-și încep acum drumul în Marină, urcând la bord, „Bun venit în familia noastră, a Flotei!” și să țină pasul cu nouățile – numeroase – ce survin în domeniul său de profesie. Să se pregătească să folosească orice tehnică nouă, în primul rând de calcul, existentă la bordul navelor moderne ce vor naviga în „apele” secolului ce va începe, să fie apti să se adapteze rapid, când momentul o va cere, activități pe orice tip de navă. Si, cunoșcând valoarea procesului de învățământ din Academia Navală sunt convins că ei vor reuși pe deplin să fie la înălțimea misiunilor pe care Patria ni le încredințează nouă, marinarilor militari români.

OAMENII BĂTRÂNULUI FLUVIU

Urmare din pag. 7

ceea ce se traduce prin scăderea numărului de zile-ieșire pentru pregătirea echipajelor.

În același timp, începe să se contureze „o ruptură între generații”, deoarece în ultimii doi ani au plecat destul de multe cadre în baza O.G. 7/1998, de regulă cei cu vârste cuprinse între 42 și 48 de ani.

În perspectivă este posibil să apară și unele probleme sociale ca urmare a redislocării unor nave în cadrul programului de restructurare, dar printr-o etapizare în timp sperăm să se rezolve și această problemă.

- Cum vedeti Flotila Fluvială, în perspectiva anilor 2005-2010?

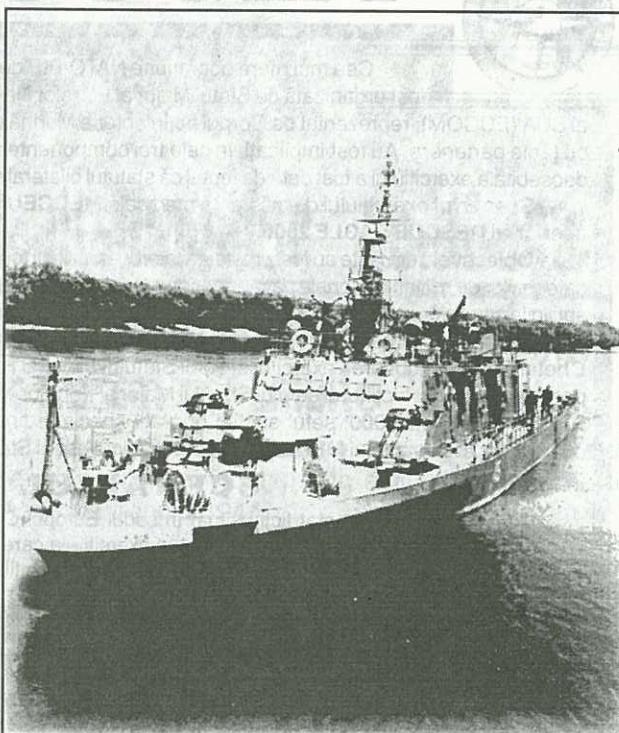
- La orizontul anilor 2005-2010 se prefigurează o Flotilă Fluvială mai redusă ca număr de nave și unități decât cea de azi, dar mai flexibilă și mai redutabilă. În principal, se proiectează o situație în care navele vor fi încadrate 90-100%, preponderent cu personal profesionalizat, având tehnica și armamentul în perfectă stare de funcționare. Totodată se așteaptă ca resursele alocate să permită o instruire a echipajelor la nivelul standardelor NATO.

Sub aspectul dotării cred că sunt necesare încă 2-3 monitoare, cât și un număr de nave mai mici asemănătoare vedetelor blindate generația a II-a, însă de tonaj mai redus, dar cu viteză mare și armament modern, dotate cu aparatură de vizare în infraroșu.

- Ce așteptați de la ei, ce le oferiți, ce le urați, personal, tinerilor ofițeri care vin la Flotilă în această vară, din amfiteatrele Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“?

- Ne așteptăm ca tinerii ofițeri, absolvenți ai Academiei Navale, să se integreze rapid în structurile în care vor fi încadrați, să manifeste dorință de afirmare în plan profesional, să aducă „un suflu nou” în activitatea și viața unităților.

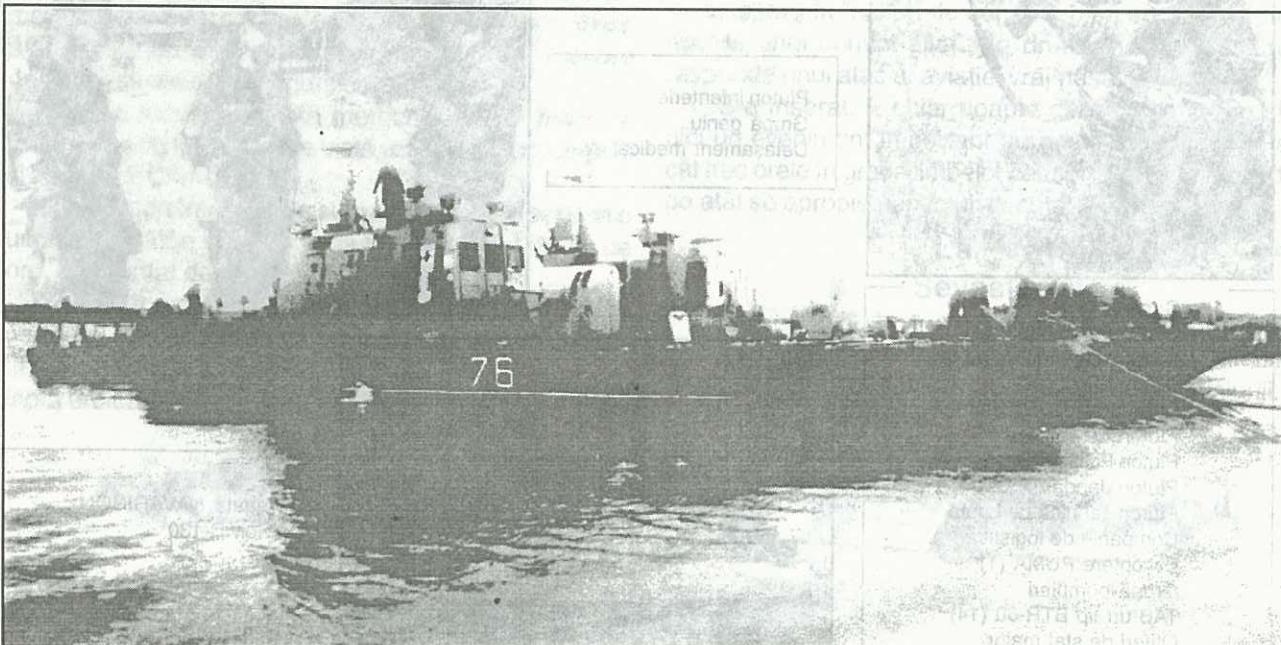
Ce le oferim noi acestor tineri? Le oferim șansa de a se integra în cadrul unor unități în care își desfășoară

activitatea profesioniști de înaltă clasă, de la care pot învăța foarte multe; le oferim condiții bune de instruire, desigur, în limitele resurselor alocate; le oferim căldura, sprijinul și încrederea noastră, a celor care de o viață purtăm cu cinste drapelul tricolor pe fluviu.

Tuturor absolvenților care vor fi încadrați în unitățile Flotilei Fluviale le urez succes și tradiționalul „Vânt din pupal”.

Colonel
Costin CONSTANDACHE

RESCUE EAGLE -

Cea mai mare operațiune NATO/PfP desfășurată în zona de sud a Europei Centrale în acest an a fost organizată de Statul Major al Forțelor Navale Române în colaborare cu Comandamentul European al SUA (EUCOM), reprezentat de Corpul de Infanterie Marină din Europa (MARFOREUR) și s-a înscris în sfera cooperării NATO cu țările partenere. Au fost implicați, în cele trei componente ale exercițiului, 2.530 militari, din care 1.072 români. Amplarea deosebită a exercițiului a fost dată de faptul că statutul bilateral al acestuia (România-SUA) a fost transformat în unul multinațional.

Scenariul exercițiului de asistență medicală MEDCEUR 2000, aflat la a doua ediție, a fost assimilat ca parte integrantă în scenariul RESCUE EAGLE 2000.

Obiectivele urmărite au fost creșterea interoperabilității forțelor participante, îmbunătățirea performanțelor individuale ale tuturor categoriilor de militari din forțele navale, aeriene terestre și de infanterie marină pentru îndeplinirea misiunilor de asistență umanitară și sprijin în caz de dezastru, îmbunătățirea performanțelor forțelor multinaționale în îndeplinirea misiunilor de asistență umanitară.

Din partea română, au participat la planificarea exercițiului șeful Statului Major General, general de divizie dr. Mircea Chelaru și la conducerea exercițiului șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral Traian Atanasiu. Comandanțul forțelor participante a fost locuitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral Victor-Aurel Blidea; co-director al exercițiului RESCUE EAGLE 2000: șeful secției operații speciale din Statul Major al Forțelor Navale, comandor Vitalian Popescu; co-director al exercițiului MEDCEUR 2000: medicul-șef al Statului Major al Forțelor Navale, colonel dr. Octavian Opincaru.

SCENARIUL EXERCIȚIULUI

Tara Green este un stat fictiv situat în sudul Europei Centrale, la târziul Mării Negre, care își urmează cursul firesc spre economia de piață. În această țară are loc un exercițiu la care participă forțe ale SUA, din alte state membre NATO și partenere, în cadrul unei misiuni ONU. Pe timpul desfășurării operațiunilor NATO/ONU, pe data de 17 iulie 2000, în jurul orei 02.00, un puternic seism lovește țara Green.

Epicentru acestui cutremur a fost localizat în zona portului Constanța și a produs importante pierderi materiale și de viață omenești. În urma sinistrului au fost distruse: liniile de comunicații și cele de înaltă tensiune, rețeaua de aprovizionare cu apă și o parte din căile de acces.

Tinând cont de gravitatea situației, guvernul țării Green a solicitat ajutor internațional. Până la sosirea forțelor ONU, efectivele NATO și ale țărilor partenere aflate în zonă au fost solicitate să colaboreze cu forțele Green, în scopul asigurării securității în zona sinistrată, pentru a participa la acordarea asistenței medicale și la evacuarea rănitilor.

Forțele de ajutorare au primit următoarele misiuni: asigurarea asistenței medicale pentru populația afectată; distribuirea apei potabile și a alimentelor; asigurarea securității populației până la preluarea controlului de către forțele țării Green; eliminarea schimburilor de droguri și echipamente în zona afectată; unde va fi posibil, să ajute la reconstrucții.

ROMÂNIA

- Corvete (2)
- Dragoare maritime (2)
- Grupă scafandri de luptă
- Grupă medicală
- Companie de infanterie
- Pluton de cercetare
- Pluton Poliție Militară
- Pluton Jandarmi
- Pluton Tehnică de Luptă
- Companie de logistică
- Elicoptere PUMA (1)
- Grupă pompieri
- TAB-uri tip BTR-60 (14)
- Ofițeri de stat major

ȚĂRI PARTICIPANTE

EFFECTIVE ȘI TEHNICĂ DE LUPTĂ

MOLDOVA

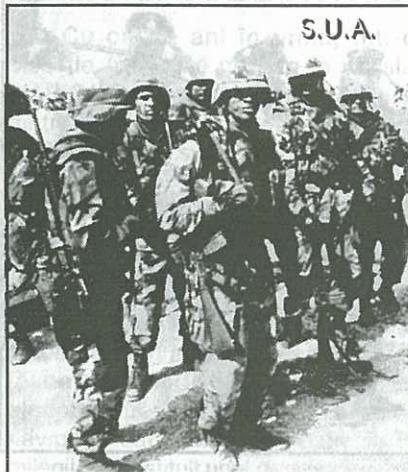
- Pluton infanterie
- Grupă geniu
- Detașament medical

GRECIA

- Fregata NAVARINON
- Avion C-130

MEDCEUR 2000

Pluton infanterie
Pluton geniu
Ofițeri de stat major
Personal medical

Subunități din R 25, D a 4-a Marines

Pluton Poliție Militară

Garda Națională din Alabama

Garda Națională din Tennessee

Detașament al Batalionului Medical 4

Grupul Medical 52 USAF

Unitatea Aeropurtată 629 USAF

Elicoptere BLACK HAWK (4)

Grupă scafandri de luptă (1)

Companie de stat major

USEUCOM, MARFOREUR

USNAVEUR, MARFORRES

Aviso JACOUBET

GERMANIA

Avion de patrulare maritimă P-3 (1)

CONCEPTUL OPERAȚIUNII

Faza 1: stabilirea unui stat major și coordonarea operațiunilor de asistență pentru populația afectată în vederea stabilizării situației și protejării vieților și bunurilor.

Faza 2: evacuarea persoanelor sinistrate pentru a asigura condiții de securitate medicală.

Faza 3: la încheierea operațiunilor umanitare, forțele de ajutorare și cele multinaționale se vor reorganiza și supune autorităților naționale.

OBSERVATORI:

Africa de Sud, Azerbaidjan, Bulgaria, Georgia, Slovacia, Ungaria.

„SĂ NU UITAȚI LECȚIA ROMÂNEASCĂ ÎNVĂȚATĂ!“

11 iulie

La Babadag, în „zona fierbinte“ a aplicației, are loc ceremonia oficială de deschidere. Subunități din toate țările participante salută drapelul și imnurile naționale.

Consilierul preșidențial pe probleme de apărare, siguranță națională și ordine publică, general de corp de armată dr. **Constantin Degeratu** evidențiază importanța prilejului de „*a lucra împreună la dezvoltarea unor concepte majore care țin de strategia realizării și menținerii securității și păcii în lume*“. Datorită activităților bilaterale și multinaționale în care au fost implicați militari români „s-a acumulat deja o vastă experiență, capabilă să permită Armatei Române să plece de pe picior de egalitate la orice fel de activități de acest gen“.

Apreciind în mod special eforturile de organizare și logistice depuse, locuitorul comandantului Corpului de Infanterie Marină al SUA din Europa (MARFOREUR), generalul **David Bice** își exprimă convingerea că „dacă vom rămâne cu ceva din acest exercițiu, aceasta va fi ideea că ne putem confrunta cu orice provocare și o putem depăși lucrând împreună“.

„Să nu uitați lecția românească învățată! – îi îndeamnă pe toți cei prezenți șeful Statului Major General, general de divizie dr. **Mircea Chelaru** – Există un concept numit securitate comună. Este timpul să nu gândim numai la concepte ci să realizăm un spațiu comun de securitate.“

Acesta nu aparține fracțiunilor sau regiunilor, acest spațiu comun de securitate aparține umanității în întregul său“.

Semnificația și amplitudinea activităților comune incluse în cele trei componente ale exercițiului – navală, terestră și medicală – au fost evidențiate și de către șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral **Traian Atanasiu**, care a participat efectiv la conducerea acestuia: „Avem convingerea că exercițiul va contribui în mod esențial la dezvoltarea înțelegerii comune a operațiunilor destinate menținerii păcii“.

La ceremonia de deschidere au fost prezenți șeful Direcției Doctrină-Instrucție din Statul Major General, general de brigadă dr. **Viorel Bârloiu**, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general de divizie aeriană **Gheorghe Bucșe**, comandantul Armatei I, general de divizie dr. **Cornel Paraniac**, reprezentanți ai Ministerului de Interne, observatori străini, oficialități locale din Constanța și Tulcea, ziariști.

O româncă printre US Marines

12 iulie

La Vadu „Beach“ subunități de infanterie marină din România, SUA și Turcia reușesc să demonstreze că legendele cu și despre „marines“ nu sunt simple povestiri. Exercițiile de debarcare și atac al unei poziții întărite sunt fundamentate pe tactici similare și sunt desfășurate cu aceeași impetuozitate de către cele trei subunități.

De loc complexați de colegii lor mai „vopsiți“, infanteriștii marini români, comandanți de locotenentul **Cristi Mitea**, fac dovada unei pregătiri fizice excelente și a compatibilității în acțiuni de acest tip. Desigur, dacă ne referim strict la modul de acțiune și eficiență și nu luăm în calcul diferențele semnificative, atât de evidente, din păcate, comparând echipamentul și aparatula de comunicații.

În tabăra de la Vadu, aflată sub comanda locotenent-colonelului **Aurel Bandrabur**, a fost amenajată și o expoziție cu diferite tipuri de armament și mijloace tehnice folosite în acțiunile trupelor de desant.

Punctul de atracție a fost, însă, cortul grupului medical, unde cu greu reușea să răspundă avalanșei de întrebări, **Angela Morar**, o româncă de 35 de ani, din Toplița, membră a detașamentului medical al US Marines. Plecată din România în 1991, s-a înrolat în infanteria marină a SUA în 1994, fără să aibă cetățenie americană, condițiile de admitere fiind: acte în regulă, fără cazier și declarații veridice și verificabile privind activitatea din țara de origine. Este convinsă că realizările materiale și profesionale ce decurg din această „aventură“ i-ar fi fost inaccesibile în țară. Probabil se va mai întoarce în vizită, dar „doar atât“.

13 iulie

Pe aeroportul Mihail Kogălniceanu au acționat forțe și mijloace aeriene și medicale din Germania (un avion de patrulare maritimă C-3), Grecia (un avion C-130), România (grupele medicală, logistică și de coordonare aviație) și SUA (o escadrilă de evacuare medicală aeriană și un detașament medical).

Personalul medical a participat la cursuri teoretice și practice pentru identificarea numitorului comun în procedurile standard de acțiune în situații de urgență medicale. Un elicopter BLACK HAWK și personalul detașamentului medical au simulaț o misiune de evacuare medicală aeriană care a inclus activități de

comandă, control, comunicații, îngrijirea și transportul pacienților.

Subunitățile de acest tip preiau din zonele afectate pacienții ale căror funcții vitale sunt stabilizate și îi

mențin în această stare până când sunt evacuați la spitale.

Grupa de coordonare a aviației, în care a acționat și comandorul **Vasile Ignat** din Statul Major al Forțelor Navale, a asigurat în mod precis și eficient colaborarea cu celelalte componente ale exercițiului.

15 iulie

Componenta navală intră în atenția presei într-o manieră mai puțin spectaculoasă față de potențialul real. Dacă la alte aplicații de această amploare ziariștii au fost prezenti la bordul navelor chiar pe timpul desfășurării efective a exercițiilor navale, acestea fiind prezentate opiniei publice cu valențele lor reale, de această dată constatăm lipsa de originalitate în acest sens.

Corveta **CAM HORIA MACELLARIU**, cea mai nouă navă din dotare, aflată la prima misiune de acest tip, a fost prezentată, riguros și profesionist, chiar de către comandant – căpitan-comandorul **Constantin Motoc**. Acest lucru nu a fost, însă, suficient, mai ales că plecam de pe poziții inegale – urmau să fie vizitate trei nave ultramoderne. Tocmai de aceea, nu ar fi fost deloc rău și nici foarte greu să compensăm diferențele tehnice flagrante, insistând pe resursa cea mai valoroasă a Forțelor Navale – echipajele.

Un exercițiu de alarmare sau de stingere a unui incendiu sau numai trecerea la posturile de manevră și onorul cu sifleea ar fi creat imaginea dinamismului vieții la bord și nava românească ar fi dat și alte subiecte de presă fără să servească numai comparațiilor negative cu celelalte nave.

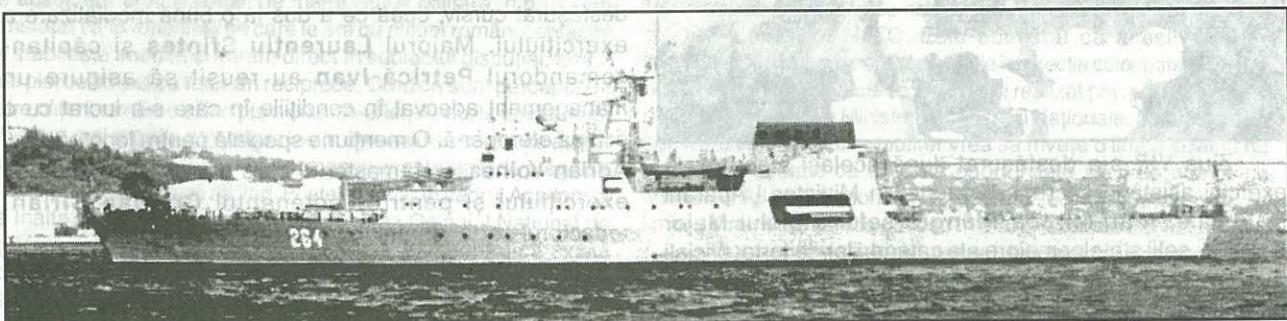
SALIHREIS este una dintre cele 8 fregate din clasa **Meko 200** aflate în dotarea Marinei Militare a Turciei.

O organizare ireproșabilă, un film excepțional de prezentare a marinei (aplaudat, pe bună dreptate) și o lecție de patriotism au fost caracteristicile vizitei la bordul fregatei turcești.

Tot aici, comandorul **Petrică Stoica** și locotenent-comandorul **Gheorghe Balagiu** au detaliat elementele esențiale ale acțiunilor ce urmau să se desfășoare pe mare. Căpitan-comandorul **Ionel Mancaș** și locotenent-comandorul **Sorin Cucu** au acționat, de asemenea, în statul major ambarcat.

Au mai fost prezentate presei fregata grecească **NAVARINON** din clasa *Kortenaer* și nava franceză **JACOUBET**, tip *Aviso*, a 14-a dintr-o serie de 17 nave din această clasă.

17-18 iulie

Devastatorul „cutremur” s-a produs în dimineața zilei de 17 iulie și forțele combinate au fost dislocate pentru a fi folosite în scopul operațiunilor de asistență umanitară.

Atât pe 17 iulie (ziua presei) cât și pe 18 iulie (VIP-day) au fost desfășurate exerciții de acordare a primului ajutor, tratamentul rănitilor și evacuarea lor, căutare-salvare, pază obiectiv, patrulare și apărare a punctelor de control. O importantă contribuție în executarea ireproșabilă a acestora și-au adus colonelii **Alexandru Birou** și **Ioan Petreanu**, locotenent-colonelul **Valeriu Vasilovici**, maiorul **Ovidiu Brătulescu**, căpitanii **Vasile Vreme**, **Cătălin Diculescu**, **Marius Flekats**, **Petrică Croitoru**, **Constantin Avrigeanu**, sublocotenentul **Lucian Balica**, plutonierul **Emil Lungoci**, sergentul-major **Daniel Popescu** și sergentul (a) **Cristian Tuțuiu**.

Atenția presei a fost în mod special atrasă de sosirea unui „sinistrat” cu brațul „fracturat” și plin de „sânge” căruia își acordat primul ajutor la Vadu, fiind apoi transportat cu un elicopter Black Hawk la spitalul militar mobil din Babadag. Interesul a fost determinat de faptul că acest rol, jucat cu un real talent, a revenit ambasadorului SUA în România, **James Rosapepe** care a declarat, după ce a fost „stabilizat medical” că „*SUA desfășoară exerciții militare*”.

„Evacuarea” ambasadorului James Rosapepe

și programe de instruire pentru a sprijini România în formarea unei armate moderne, care să răspundă nevoilor de securitate și să fie interoperabilă cu forțele NATO”.

Acordarea primului ajutor

Ziua VIP s-a desfășurat după același algoritm, la exerciții asistând secretarul de stat în Ministerul Apărării Naționale, **Ioan-Mircea Plângu**, șeful Statului Major General, șefii statelor majore ale categoriilor de forțe, oficiali din țările implicate în aplicație, observatori străini, reprezentanți ai administrației publice.

20 iulie

La ceremonia de închidere au fost evocate momentele importante ale exercițiului precum și obiectivele importante ale acestuia, îndeplinite cu succes.

Co-directorii exercițiului, comandor **Vitalic Popescu** și colonel **Robert Donaghue** au susținut o conferință de presă în care au fost în mod deosebit evidențiate realizările semnificative: dezvoltarea înțelegerii comune a operațiunilor întreprinse pentru consolidarea păcii, îmbunătățirea interoperabilității subunităților, întărirea relațiilor militare, pregătirea comună pentru misiuni de menținere a păcii, căutare-salvare, asistență umanitară și consolidarea păcii.

La Babadag au fost instalate 250 de corturi și au fost desfășurate importante forțe (950 militari) și mijloace din România, SUA, Italia, Moldova și Turcia. Pentru ca „*orașele de corturi*” din Babadag și Vadu să satisfacă toate condițiile civilizate de cazare, hrănire și igienă o uriașă energie intelectuală și fizică a fost consumată, cu pasiune și devotament, de către toți ofițerii, maștrii militari, subofițerii, salariații civili, militarii angajați și în termen (din Corpul 9 Armată și Statul Major al Forțelor Navale) cărora li se datorează executarea misiunilor de logistică, geniu sau transporturi. Cu mențiunea că succesul aplicației li se datorează, tuturor, într-o bună măsură, regretăm că nu putem face decât câteva nominalizări: locotenent-colonelii **Ion Șerban**, **Adrian Popa**, **Dumitru Matei**, **Aurel Bandrabur** și căpitanii **Lucian Maftei**, **Ovidiu Jecu** și **Elisabeta Vreme**.

Având și experiența altor aplicații, putem afirma fără ezitare că **Centrul Internațional de Presă RESCUE EAGLE/MEDCEUR 2000** a avut o activitate mult mai coerentă și eficientă.

Relația cu cei peste 60 de ziaristi acreditați s-a desfășurat cursiv, ceea ce a dus la o bună mediatizare a exercițiului. Majorul **Laurențiu Sfîntes** și căpitan-comandorul **Petrică Ivan** au reușit să asigure un management adecvat în condițiile în care s-a lucrat cu o echipă eterogenă. O mențiune specială pentru locotenentul **Adrian Voinea**, web-master-ul care s-a ocupat de site-ul exercițiului și pentru locotenentul **Cristian Cîrlan**, redactorul-șef al Jurnalului exercițiului.

Căpitan
Costel SUSANU

NAVE STRÂINE

implicate în exercițiile componentei navale

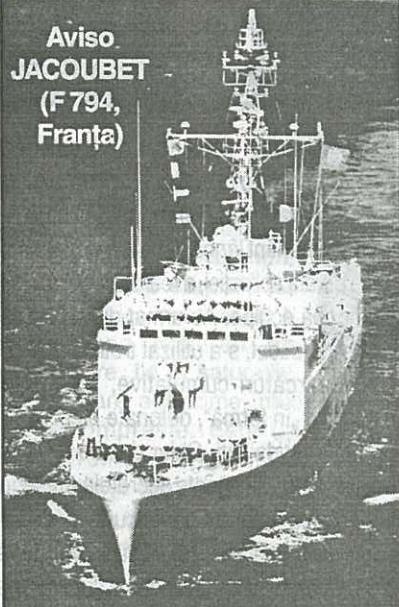

Fregata SALIHREIS (F246, Turcia)

Caracteristici: deplasament 5.800 t, lungime 117,1 m, lățime 16,8 m, pescaj 5,2 m, viteză 15 Nd; **Armament:** 3 instalații navale cal 76 mm binare; **Capacitate de transport:** 395 militari, 2200 t materiale, 4 nave ușoare de desant; **Echipaj:** 163 persoane (din care 14 ofițeri).

Aviso
JACOUBET
(F 794,
Franța)

Caracteristici: deplasament 1.330 t, lungime 80 m, lățime 10 m, pescaj 5,9 m, viteză maximă 23 Nd; **Armament:** 4 rachete Navă-Navă Exocet, 1 tun 100 mm cu turelă, 1 lansator pentru rachete AA MISTRAL, cu două rampe, 2 tunuri AA 20 mm, 4 mitraliere 12,7 mm, 4 tuburi lanstorpilă; **Echipaj:** 95 persoane (din care 8 ofițeri).

Caracteristici:

deplasament 3.400 t, lungime 116,7 m, lățime 14,8 m, pescaj 6,4 m, viteză maximă 30 Nd;

Armament: complexe artileristice navale SEA ZENITH, tuburi lanstorpilă MK-45;

Echipaj: 188 persoane (din care 23 ofițeri); 1 elicopter AB-212 pentru luptă antisubmarin.

Nava de desant ERTUGRUL (L 401, Turcia)

Caracteristici: deplasament 3.630 t, lungime 130,5 m, lățime 14,6 m, pescaj 6,2 m, viteza maximă 30 Nd; **Armament:** 1 tun 76 mm OTOMELARA,

1 tun 20 mm VULKAN-PHALANX, 2 tunuri AA 20 mm OERLIKON, 4x2 rachete HARPOON, 8 rachete Navă-Aer SEA SPARROW, 17 torpile;

Echipaj: 153 persoane (din care 32 ofițeri); 2 elicoptere AB-212 pentru luptă antisubmarin.

Fregata NAVARINON (F461, Grecia)

Scafandri deminori la RESCUE EAGLE 2000

In cadrul aplicării Rescue Eagle 2000 la Centrul de Scafandri Constanța s-a desfășurat, în perioada 1-13 iulie, un antrenament comun româno-american la care au participat o grupă EOD (Explosiv Ordonance Disposal, dar pe care în continuare îl vom denumi scafandri deminori) formată din patru membri și condusă de căpitanul **Eric Codrell** din Unitatea Mobilă Doi, Detașamentul 10 din U.S.Navy și o echipă de scafandri deminori români formată din șase membri, împreună cu nava de suport logistic pentru scafandri VENUS.

După cum ne-a declarat șeful serviciului operații de la Centrul de Scafandri, căpitan-comandor dr. **Ștefan Georgescu**, antrenamentul în comun a inclus executarea de explozii subacvatice comune, în echipe mixte, utilizând explozibilul și tehnica de amorsare-detonație a ambelor părți pentru familiarizarea cu metodele și tehniciile utilizate

scafandri deminori american și român în misiuni reale de explozii în echipe mixte – a fost atins. De altfel, în cadrul exercițiului Rescue Eagle 2000, Centrul de Scafandri a mai participat cu nava VENUS la debarcarea de pe plaja Vadu, iar la toate navele străine din portul Constanța, la cererea participanților, echipele mixte de scafandri români și ale țărilor participante cu nave (Grecia, Franța, Turcia), au efectuat activități comune de scufundare pentru controlul corpului navei.

acționeze „la suprafață”. Timp de o jumătate de zi, insula s-a transformat într-un adevărat mini-poligon, spre supărarea pescarilor amatori care au fost nevoiți să evacueze zona și care nu au mai putut astfel să colecteze „pierderile colaterale” în pește, rezultate în urma exploziilor subacvatice. Pregătirea dispozitivelor explosive a început chiar pe puntea navei VENUS, unde faimosul exploziv plastic C4 a fost modelat și „îndesat” în diferite forme, lipit de butelii vechi sau plăci de oțel.

de scafandrii celor două țări. De asemenea, exercițiul a urmărit familiarizarea scafandrilor români cu tehnica de distrugere americană și cu modalitățile de căutare, găsire și distrugere a minelor folosind un sonar portabil pentru scafandri. În acest scop, în fiecare zi s-au executat exerciții de scufundare, căutare și distrugere în zona Agigea sau rada interioară a portului Constanța. Obiectivul propus – verificarea interoperabilității existente între grupele de

Am însoțit cele două grupe de scafandri deminori în ultimul lor antrenament comun, din ziua de 12 iulie a.c., programat să se desfășoare în zona Agigea. Din nefericire, marea agitată a determinat mutarea tuturor activităților pe insula artificială din rada interioară a portului Constanța. Toate distrugerile și exploziile s-au executat astfel pe uscat, fapt care a mărit cota de „spectacol” și a permis urmărirea îndeaproape a modului de lucru al celor două echipe nevoie să

Exercițiul a fost comandat de locotenent-comandor **Marian Smarandache**, iar căpitanul **Valentin Bejan**, ofițerul care s-a aflat permanent lângă echipa americană pe toată durata aplicării, a realizat legătura între cele două echipe. Au urmat distrugeri sub apă și pe uscat, s-a utilizat trolil și exploziv C4, încărcături cumulative, încărcături explosive „în formă”, detonate electric sau prin alte modalități. Chiar dacă americanii nu și-au dezvăluit toate secretele meseriei, ei oricum au pierdut pariu cu încărcăturile cumulative, românii reușind să întească mai bine, iar excavatorul abandonat și dezafectat de pe insulă a constituit o țintă ideală. Americanii s-au dovedit foarte exacti, calmi, profesioniști. Dar nici nu e de mirare, având în vedere antrenamentul lor, implicarea permanentă în tot felul de exerciții, precum și libertatea deplină de decizie și în utilizarea materialelor. Pentru scafandrile deminori români rămâne, poate, dorința unei dotări similare și a unor antrenamente lipsite de „chingile” austerității.

„Îmi iubesc meseria și este singurul lucru pe care vreau să îl fac în viață!”

- Lucrați pentru prima oară cu scafandri români? Cum apreciați derularea exercițiului Rescue Eagle 2000?

- Prima oară am avut ocazia să lucrez cu scafandri români la exercițiul COOPERATIVE PARTNER 2000, din Ucraina. Acum, însă, avem ocazia să lucrăm mult mai strâns cu partea română, pentru că la acest exercițiu nu mai sunt implicați alți scafandri deminori din țările participante. Părerea mea este că exercițiul s-a desfășurat foarte bine, cel puțin din punctul nostru de vedere. Scopul exercițiului a fost verificarea interoperabilității, obiectiv care eu cred că a și fost atins pentru că am lucrat din greu timp de o săptămână și jumătate, iar unele zile au fost chiar extenuante.

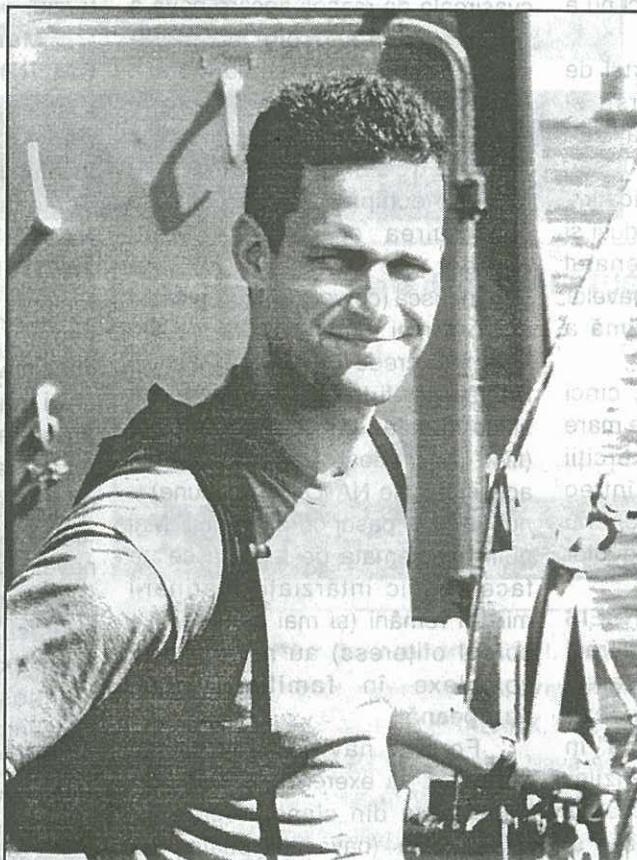
- Ce părere v-ați format despre echipamentul și tehnica scafandrilor români?

- Când am vizitat nava GRIGORE ANTIPO, care este o navă extraordinară, ca și Centrul de Scafandri, am fost foarte surprins să constat aici existența a numeroase facilități de scufundare, fie în saturăție, fie de mare adâncime, multe camere de decompresie. Este un complex extraordinar în ceea ce privește suportul și logistica scufundărilor. Surpriza a fost de proporții pentru că am venit aici din Ucraina, de la exercițiul COOPERATIVE PARTNER 2000, unde, trebuie să spun, camerele de decompresie nu erau suficiente sau nu era destul oxigen. Când am venit aici am avut această plăcătură surpriză pentru că, repet, aici există mijloace și resurse excelente pentru scufundare.

- Marea Neagră v-a creat probleme?

- În portul Constanța, ca în oricare alt port din America, apa nu este curată pentru că sunt prea multe nave, dar la fel este și în Philadelphia sau în New

**Interviu cu căpitanul Eric CODRRELL,
comandanțul Unității Mobile 2 E.O.D.,
Detașamentul 10 din U.S.Navy**

York și acest lucru nu m-a surprins. În ceea ce privește Marea Neagră, ceea ce m-a surprins de fapt a fost vântul puternic de sud și vizibilitatea excelentă sub apă, parcă pentru a contrazice numele mării care nu mi s-a părut deloc „neagră”. Oricum, cred că o problemă a fost faptul că atunci când ne scufundam la o adâncime de peste zece metri era foarte frig pentru anotimpul acesta. Când ne aflam în apele de lângă țărm nu era nici o problemă, dar la adâncime este foarte frig. Nu știu cum reuși să vă descurcați iarna.

- Sunteți fericit în meseria dumneavoastră?

- Categoric, da. Când studenții și cadetii noștri vin în vizită pe nava mea

și mă întrebă despre meseria mea eu le răspund că nu există mulți ofițeri în U.S.Navy care să aibă slujba mea, mai mult, că de fapt am cel mai bun post din marină. Pot să zbor cu avionul, să fac scufundări, distrugeri sub apă și la suprafață, sunt tot timpul chemat la ședințe și instructaje la nivel înalt datorită cunoștințelor mele, iar eu și oamenii mei avem o mare independentă și libertate de acțiune, adică nu am pe cineva care să se uite tot timpul după umărul meu. Sunt doar un căpitan, dar am acces la nivele înalte. Aici sunt prezent cu patru dintre oamenii mei (inclusiv eu), dar în mod normal echipa este formată din șapte membri. În ultimele șase luni am participat la opt exerciții în care au fost implicate 25 de țări și unde am avut deplină libertate de acțiune în cooperarea cu forțele din țările respective. În nici o marină din lume nu veți întâlni un ofițer cu gradul meu care să aibă o asemenea independentă și libertate de decizie, asemenea responsabilități în modul de îndeplinire a sarcinilor. Fără îndoială, îmi iubesc meseria. Ea mi-a oferit posibilitatea să văd

atât de țări, să cunosc atât de oameni. Desigur, pentru unii e dificil să lipsești de acasă 6-10 luni pe an. De exemplu, eu mă voi întoarce acasă la sfârșitul lunii august, iar din aprilie 2001 voi pleca să munesc pentru șase luni în subordinea directă a unui amiral (comandanțul unui portavion) și a grupului său de escortă. De obicei sunt plecat de acasă 9-10 luni pe an. Nu sunt căsătorit, dar am o prietenă și este destul de dificil uneori. E greu să te căsătorești când ai o meserie ca a mea și lipsești atât de mult de acasă. Chiar dacă lipsesc atât de mult de acasă, singura meserie pe care vreau să o fac este aceasta. Vă spun cu toată sinceritatea, îmi iubesc meseria!

Bogdan DINU

COMPONENTA NAVALĂ

CENUŞAREASA DE LA CURTEA REGILOR SĀRACI

Până sămbătă, 15 iulie, la Ziaua Presei Marinei, componenta navală a aplicației RESCUE EAGLE / MEDCEUR 2000 nici nu a existat pentru presă.

De sămbătă însă, raportul de forțe s-a echilibrat în sfârșit și **Cenușareasa** (componenta navală), prea discretă inițial la propriul său bal, a redevenit **Regina** aplicației. Ziariștii au rămas siderați, seduși și convinși în sfârșit de arsenalul militar redutabil de la bordul navelor ce compun **gruparea maritimă** a aplicației.

De luni până miercuri, cinci nave militare au desfășurat pe mare o ieșire cu nenumărate exerciții comune, care au acoperit întreg spectrul obisnuit al unui scenariu naval, mai puțin verificarea gurilor de foc.

Fregata turcească **SALIHREIS** (nava-comandant a grupării, intrată numai de doi ani în dotare), „năzdrăvana” fregată franceză

JACOUBET (putin „romantică” în executarea precisă a comenziilor radio), silentioasa fregată grecească **NAVARINON** (n-ar putea oare și Marina noastră achiziționa la preț mediu fregate de gen?) și două corvete românești („Viceamiral **EUSTATIU SEBASTIAN**” și „**Contraamiral HORIA MACELLARIU**”) au brăzdat în lung și-n lat vestul Mării Negre, sperind liniștea mării și impresionând prin siluete zvelte, viteză, precizie, omogenitate.

Conform scenariului, gruparea navală a apărât de pe mare exercițiul umanitar de la țărm. Însă, evident, ostilitățile nu s-au mulțumit cu misiunea pipernică de „promenadă navală”.

Coorganizatorii (comandorul Petrică Stoica și commodorul

Baha Eren) au creat un câmp tactico-naval complet, cu ingrediente diverse: s-au simulaț conditii cvasireale de război; fiecare navă a preluat succesiv rolul de navă-comandant, fiecare comandant a condus exerciții specifice.

N-a mai existat, ca altădată, o „lume a treia”. Cele cinci nave au format o „echipă navală de soc”, în constituirea căreia reporterul, prezent pe o navă militară românească (corveta 265), n-a văzut nici cea mai mărunță ezitare. Cine încă mai crede că Marina Militară Română ar fi tratată cu îngăduință și condescendență de odinioară (fiind primită doar din **cavalerism** la acțiuni navale NATO/PfP comune) – nu mai ține pasul cu prezentul. Mai puțin blestemata de tehnică ce ne face veșnic întârziati, marinarii militari români (și mai ales cei din corpul ofițeresc) au reîntrat fără complexe în **familia navală europeană**.

Forțele navale române au participat la exercițiu cu cele mai bune nave din clasa fregatelor: corvetele 264 (navă mult, poate prea mult obisnuită cu aplicații de gen) și 265 (cea mai nouă navă din dotarea Marinei Militare Române, comandanță fără reproș de căpitan-comandorul **Constantin Motoc** și prezentă aici în premieră la scenarii navale NATO / PfP).

Punctul forte al zilei de luni (17 iulie) a fost, fără îndoială, exercițiul de stingere a incendiului la bord desfășurat de echipa de specialitate a fregatei grecești **NAVARINON**, chemată, conform scenariului, în ajutor de nava românească. Un exercițiu similar au desfășurat în comun **JACOUBET** și **SEBASTIAN**, la numai 2000 de yarzi distanță de noi. Antrenamente diverse

(de comunicații, de supraveghere, de căutare, de raportare a țintelor s.a.m.d.) au continuat până noaptea târziu.

Martjii, nava-comandant **SALIHREIS** a ordonat executarea câtorva exerciții **LEAP-FROG**, celebrul „pas de broască” exersat îndelung de marinele militare NATO. Aceleasi echipe (**MACELLARIU-NAVARINON**, **SEBASTIAN-JACOUBET**) au transferat apoi reciproc materiale ușoare (în fapt, cadouri simbolice), exersând în subsidiar manevra de apropiere a unei nave în bordul alteia, din formație. „**Pasul de broască**” și formația „**diamant**” au fost, oarecum, elementele de noutate, assimilate însă deja de echipajele navelor noastre.

Bilanțul naval de la țărm n-a adus surpirze. Commodorul **Baha Eren** a apreciat (noi spunem însă, malițios, că din curtoazie) la superlativ Marina Militară Română, ca fiind „**deja (s.n.) pregătită de... integrarea în structurile N.A.T.O.**”

Componenta navală n-a avut ambasadori „răniți” în scenariu și nimic din artificiile menite să întrețină can-can-urile presei, însă a patronat, aristocratic, ca **Regină** a aplicației RESCUE EAGLE / MEDCEUR 2000, tot ceea ce s-a întâmplat, timp de două săptămâni, la curtea Sa.

O singură umbră, întunecă farmecul și strălucirea Reginei: „**Oameni performanți avem, ne mai trebuie BANI și TEHNICĂ. Fără BANI și TEHNICĂ, integrarea în N.A.T.O. e o utopie condamnabilă**” (comandorul Petrică Stoica).

Căpitan Dorin POPESCU

„CRED CĂ SUNT PERCEPUT DE CĂTRE OFIȚERII ROMÂNI CA FIIND PUTIN UNUL DE-AL LOR!”

Interviu cu domnul locotenent-colonel
Ernest SEGURA,
atașatul militar al Franței la București

- Domnule locotenent-colonel, înainte de a fi numit la post în București știi că ați urmat, timp de un an, cursurile Academiei de Înalte Studii Militare din țara noastră. Cât de utile vă sunt cunoștințele și experiența acumulate, în acel an de studiu, în activitatea pe care o desfășurați în prezent?

- Într-adevăr, între 1993-1994 am urmat anul doi de studii al Facultății de Logistică din cadrul Academiei de Înalte Studii Militare din București și, pentru mine, această experiență mi-a fost de un real folos. În primul rând, am învățat mai bine limba română, vocabularul militar, am cunoscut mai bine corpul de ofițeri români. Toate aceste lucruri au făcut ca misiunea mea de acum să fie mult mai ușoară. Pe în pietă acest semn, „cucul” (e vorba de insigna de absolvent al Academiei de Înalte Studii Militare, n.n.) și am constatat că în întâlnirile pe care le am cu ofițerii români contactul se stabilește imediat și întrăm direct în subiectul discuției, fără a mai pierde timpul cu tatonări reciproce. Cred că sunt perceptu de către ofițerii români ca fiind puțin unul de-al lor, iar eu, la rândul meu, receptez mai repede doleanțele lor, în domeniul unde eu, ca atașat militar francez, îi pot ajuta. Aș recomanda acest stagiul de pregătire și altor potențiali atașați militari. Poate nu chiar în cadrul Academiei de Înalte Studii Militare ci, mai degrabă, la Colegiul Național de Apărare care – în opinia mea – este mai util, pentru că există posibilități de vizitare în țară pentru a cunoaște mai bine sistemul național de apărare, spre deosebire de Academie unde posibilitățile

de acest fel sunt mai limitate, existând o singură aplicație pe an, pe litoral. Ceea ce vreau să subliniez aici este faptul că acest Colegiu Național de Apărare are o deschidere mult mai amplă.

- Cum apreciați derularea planului bilateral de cooperare româno-francez?

- În acest moment derularea planului bilateral merge foarte bine. După cum se cunoaște, acest plan este stabilit de o comisie mixtă româno-franceză de stat-major în fiecare an pentru anul următor. În acest an avem 100 de activități programate, din toate domeniile, cum ar fi activități cu caracter politic, științific, militar și cultural, pregătire de personal. În legătură cu acest ultim aspect, avem 30 de ofițeri români care sunt pregătiți în Franța anul acesta, durata stagiorilor de pregătire variind de la câteva săptămâni la un an și jumătate. Pentru prima oară, anul acesta avem un pilot român care va fi pregătit în Franța pentru a deveni pilot de vânătoare. Avem, de asemenea, relații de cooperare în domeniul doctrinei, instrucției și antrenamentului, C4I, vizite ale unor nave franceze în România, avem prezent un profesor de limba franceză la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Totodată, Franța va sprijini înființarea în România, în anul 2001, a unei Școli de aplicatie pentru Jandarmeria Română. După cum vedeti, este un plan foarte bogat, chiar cel mai bogat dintre toate planurile bilaterale de cooperare ale României.

- Care este ponderea activităților Marinei Militare în acest plan și cum se vor dezvolta ele în continuare?

- Din păcate, acest procent este destul de redus, de numai 17% din totalul activităților. Este puțin, este adevărat, dar în fiecare an reușim să facem puțin mai mult decât în anul precedent. De exemplu, urmărим ca în fiecare an să avem una sau chiar două escale ale unor nave militare franceze la Constanța. Apoi, avem un stagiul pentru un ofițer de marină român, cu durată de un an, pe portelicopterul JEANNE D'ARC, timp în care face turul lumii ca ofițer francez la bordul acestei nave. În general, sunt mai puține activități dar, cred eu, destul de interesante. Anul acesta s-a făcut evaluarea Centrului de scafandri din Constanța și ideea de bază este realizarea unei colaborări pe termen lung între Centrul de scafandri de la Toulon și cel din țara dumneavoastră. Din cauza dificultăților financiare, patru activități care priveau marina au fost anulate de către partea română. Este vorba, printre altele, de un exercițiu de tip PASSEX și escala unei nave românești în Franța sau îmbarcarea unui elev-ofițer francez pe NS MIRCEA, care, după cum știi, nu a reușit să-și finalizeze reparațiile și se află în continuare în Santierul Naval de la Brăila.

- Într-un interviu pe care l-ați acordat în această iarnă ziarului „Observatorul militar” ați făcut o afirmație care i-a nedumerit pe unii dintre noi: „... pentru ca ofițerii români să fie cât mai bine pregătiți și cât mai bine văzuți de partea NATO ... aceștia ar trebui să se perfecționeze în domeniul limbilor străine, informaticii, pregătirii fizice și a cunoștințelor militare generale“. Orientarea este corectă dar, să înțelegem că acolo unde nu sunt mijloace, ofițerii români ar trebui să o facă chiar pe banii lor, cum se și întâmplă în câteva cazuri?

- Când am spus „mai bine văzuți“ m-am referit la faptul de a fi mai bine pregătiți. Tara dumneavoastră dorește să între în structurile de securitate euroatlantice. Pentru a intra însă, Armata Română trebuie să-și ridice nivelul de interoperabilitate cu armatele din țările membre NATO. Este adevărat că acest nivel de interoperabilitate, inclusiv prin eforturile în direcția celor patru domenii enunțate de mine, trebuie să fie atins și realizat prin programele de pregătire și eforturile Ministerului Apărării Naționale. Dar tot atât de adevărat este că dacă un ofițer vrea să învețe o limbă străină nu trebuie să aștepte ca această oportunitate să îi fie oferită de Ministerul Apărării Naționale. De exemplu, eu am învățat unele din limbile străine pe care le cunosc în afara orelor de serviciu.

- Cum apreciați locul presei militare în Armată și, în legătură cu aceasta, care este părerea dumneavoastră despre presa militară din România?

I- Vreau să vă precizez de la început că citesc cu atenție toată presa militară din România și o găsesc interesantă. Pentru mine, ca atașat militar, această presă este un izvor deosebit de interesant de informații. Chiar dacă numărul publicațiilor militare din țara dumneavoastră este mai mic decât cele pe care le avem noi în Franța, chiar dacă hârtia pe care sunt tipărite și condițiile grafice în care apar sunt inferioare celor franceze, totuși aici sunt furnizate numeroase informații interesante și utile. Nu stiu însă în ce măsură militarii români citesc aceste publicații sau în ce măsură există un interes real pentru acest tip de presă și dacă difuzarea este eficientă, astfel încât să ajungă în fiecare unitate și să poată fi citită de toți militarii. În Franța noi distribuim un număr suficient de exemplare în fiecare unitate.

Credet că presa militară ar trebui făcută de jurnaliști militari sau civili? Cum e în Franța care, în opinia mea, are o presă militară foarte bună și eficientă?

În țara noastră avem atât jurnaliști militari cât și civili, pregătiți în școli de ziaristi, și care lucrează împreună. De asemenea, avem numeroși civili care lucrează în Direcția de Relații Publice.

În Franța se sărbătoresc Ziua Marinei? Ce mesaj ați dori să transmități marinilor români de ziua lor?

Ziua Marinei nu se sărbătoresc în Franța. Pentru noi ziua națională este 14 iulie, care este și ziua Armatei Franceze. Cu această ocazie, fiecare categorie de forțe armate defilează pe bulevardul Champs Elysee și în fiecare oraș unde există o unitate militară are loc o ceremonie militară cu defilarea trupelor în prezența autorităților civile și militare și, desigur, a populației civile. La noi, după cum v-am spus, nu există o sărbătoare specifică marinei. Dar, în Marina Militară franceză există unele arme, de exemplu artilia, care au o sărbătoare particulară pentru armă, sărbătorită în fiecare an. De asemenea, fiecare navă organizează o dată pe an o activitate de relații publice, când familiile marinilor sunt invitate la bordul navelor pentru o ieșire în mare de o zi, pentru a urmări viața marinilor pe mare. Marinilor români le doresc o sărbătoare fericită și sper că festivitățile de anul acesta să fie cel puțin tot atât de frumoase ca cele de anul trecut, când aniversarea Zilei Marinei la Constanța a fost minunată. Chiar dacă în prezent există numeroase dificultăți, legate mai ales de buget, marinarii români trebuie să aibă încredere în viitor și să se pregătească în continuare pentru a fi cât mai aproape de nivelul marinilor militare din țările membre NATO.

Bogdan DINU

PUTIN MAI APROAPE DE FRANTA

Despre cursurile de limbi străine organizate la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și în special despre cel de limbă și literatură franceză – susținut anul acesta de aspirantul Luc Ramis împreună cu alți trei profesori români – revista noastră a mai publicat articole. Pentru grupa de ofițeri care, timp de șase luni, a urmat acest curs, ziua de 30 iunie a marcat încheierea oficială a cursului și, totodată, momentul înmânării diplomelor. La această scurtă festivitate a participat și atașatul militar al ambasadei Franței la București, locotenent-colonel Ernest Segura și maiorul Yves Bitsch, ofițer expert tehnic la Direcția Management Resurse Umane din Ministerul Apărării Naționale – prezentă semnificativă pentru stadiul exceptional al relațiilor româno-franceze, cel puțin în planul cooperării militare – care, alături de șeful de stat-major al Academiei Navale, căpitan-comandor Niculae Vilsan, au înmânat diplomele „absolvenților” (nu numai de la cursul de limbă franceză, ci și de la cele de limba engleză și germană).

Prezenți la manifestare, am solicitat câteva opinii și concluzii despre modul cum a fost receptat acest curs, atât din rândul „studentilor” cât și a „corpu lui profesoral”. Căpitanul Valentin Ciciric (al treilea din „promoție”): „Cursul pe care tocmai l-am încheiat ne-a oferit posibilitatea să discutăm cu un francez nativ, fapt ce ne-a permis să cunoaștem și să aprofundăm toate aspectele vieții și civilizației franceze. Utilitatea cursului este incontestabilă, mai ales în condițiile impuse de profesia de ofițer și de perspectivele de perfecționare în carieră.”

Interesant a fost și modul cum a fost susținut cursul, prin metoda modernă a predării de către un grup de profesori, alături de profesorul francez aflându-se încă trei profesori români, asistentul universitar Alina Barbu și doi profesori colaboratori, Virginia Moise și Ioan Criciu.

Doamna Virginia Moise, profesor colaborator la Academia Navală, specializat în limba franceză, a avut amabilitatea să ne declare: „Consider că acest curs intensiv de limbă și literatură franceză, care s-a desfășurat timp de șase luni, este deosebit de benefic pentru orice român doritor sau chiar vorbitor de limba franceză și este benefic, în mod special, pentru un ofițer al Armatei Române, pentru că alături de limba engleză – care este în mare vogă – limba franceză reprezintă o modalitate în plus de aprofundare a cunoștințelor despre un popor, despre o țară, despre o Marină și despre o armată în general, spre care tindem și noi. Profesorul Luc Ramis mi se pare un Tânăr deosebit de talentat și bine pregătit, cu mult tact pedagogic, care a lucrat cu multă pasiune, de o manieră modernă și în același timp foarte eficientă. A fost preocupat de tot ce este nou, ne-a adus întotdeauna materiale de ultimă oră de pe Internet și consider că a validat încă o dată acel dictior francez care spune că numărul anilor nu reprezintă mare lucru față de valoarea omului. Este o persoană care se distinge prin interesul pe care l-a manifestat față de curs și în promovarea limbii și civilizației franceze. A avut o relație foarte plăcută și cu multe căștiguri pentru domnii ofițeri în timpul acestui curs. De altfel, domnii ofițeri s-au prezentat cu seriozitate, au încercat să-și pună la punct cunoștințele mai vechi de limba franceză, să și le perfectioneze și să cunoască cât mai mult din cultura și civilizația franceză.”

Asistentul universitar Alina Barbu, dincolo de emoțiile firești momentului, ne-a declarat: „Cursanții de anul acesta au înregistrat un real progres pentru că prezența unui vorbitor nativ este extraordinară. Au conversat foarte mult, fapt care a dus, evident, la o îmbunătățire clară a nivelului – de aceea foarte mulți au luat un nivel ridicat la înțelegere de text scris, în special la comunicare verbală. Se vor descurca pe viitor la unitățile unde lucrează, în relațiile cu cei care vor veni din Franța, la conversație în special, dar se vor descurca bine și în scris. Față de ceilalți ani, prezența lectorului francez și chiar faptul că am avut patru profesori și au putut astfel să facă diferență între stilurile și metodele de predare abordate, a contribuit foarte mult la rezultatele obținute.”

Suntem convingiți că acest curs i-a adus, pe cei care l-au urmat, puțin mai aproape de Franța, iar lucrurile nu se opresc aici pentru că în anul care urmează acest tip de curs va continua urmând să fie susținut de către un student francez, firește, alături de profesorii români. (D. B.)

MEMORIALUL CONTRAAMIRAL EMANOIL ȚIGĂNAȘ

Cu câțiva ani în urmă, într-o discuție (găzduită pe larg în revista MARINA ROMÂNĂ nr.10/1991) cu unul dintre cei mai pasionați sportivi de yachting din țară și din Marina Română, căpitanul de rangul I (pe atunci) Emanoil Țigănaș, decanul Facultății de Comandă și Stat Major din Academia Navală "Mircea cel Bătrân" din Constanța, domnia sa, printr-o retorică întrebare: *Yachtingul - „Cenușăreasă” sau „Prințesă”?*, făcea o splendidă și emoționantă pleoarie pentru navigația cu vele, navigație care, timp de peste două milenii, a constituit unul din principalele mijloace de subzistență și propășire a popoarelor, astăzi un romantic sport al celor curajoși.

Emanoil Țigănaș era, fără îndoială, la vremea respectivă o autoritate în domeniul Practicant al sportului cu vele încă din anii '50, când era cadet al Școlii Navale din Constanța, l-a slujit cu pasiune și pe vremea când era ofițer de marină, obținând de altfel și titluri de campion național. Chiar dacă s-a manifestat ca o a doua vocație (prima fiind, fără îndoială, cea de ofițer de stat major și dascăl, în Marină fiind recunoscută școala de stat-majoriști "Țigănaș") a continuat să insuflă această pasiune copiilor și tinerilor, începând chiar cu proprii băieți, Andrei și Valentin, pe care i-a adus la performanța de mulți campioni naționali încă de la vîrstă junioratului.

Din păcate, mult prea de timpuriu, la 27 noiembrie 1996, contraamiralul Emanoil Țigănaș a pornit într-o navigație fără de întoarcere: navigația pe mareă eternității. A lăsat, însă, pentru marinarii "pământeni", un spirit care dăinuie și care, iată, începând din anul 2000 a căpătat o formă concretă: Memorialul de Yachting CONTRAAMIRAL EMANOIL ȚIGĂNAȘ.

Organizat la 2 iulie 2000 de către Academia Navală "Mircea cel Bătrân" din Constanța, prin Stațiunea de Practică Marinărească și Sporturi Nautice Palazu Mare (SPMSN), pe apele lacului Mamaia, regata velierelor a adunat la start un mare număr de cadre didactice din Academia Navală "Mircea cel Bătrân" din Constanța, dar și tineri, fete și băieți, aflați la vîrstă junioratului, care au concursat la clasele:

"Yolă turistică", "Cadet", "Optimist Old-boys". Sufletul întregii competiții, în același timp *factotum*-ul din punct de vedere organizatoric al activității, a fost unul din merituoșii elevi și discipoli ai contraamiralului Emanoil Țigănaș, locotenent-comandor Constantin Maraloi, șeful Stațiunii mai sus menționate, care a reamintit, la startul competiției, regulile de concurs și a urmărit respectarea întocmai a acestora pe tot parcursul regatei.

Activitatea a fost onorată de prezența întregii familii Țigănaș: Atenula Țigănaș, soție și fii Andrei și Valentin, care au fost, de altfel, și sponsorii principali ai competiției. Întrebat de ce nu s-a înscris la concurs, Valentin, mezinul familiei, mi-a replicat: *"Vedeți vela nr 2, (care flutura la una din ambarcațiunile din concurs n.a.) este concepută și realizată de tata, special pentru mine. Cu aceasta el a obținut un brevet de inovator în domeniu, iar eu am câștigat mai multe regate. Nu ar fi fost de <<bon ton>> să particip și să câștig <<Memorialul contraamiral Emanoil Țigănaș>>"*. No comment...

Dincolo de emoțiile concursului, participanții s-au bucurat de inegalabilă plăcere de a pluti pe apă la bordul unui velier. La decernarea diplomelor câștigătorilor concursului, domnul comandor Niculae Vâlsan, locuitorul comandanțului Academiei Navale "Mircea cel Bătrân" pentru probleme de stat major, a declarat: *"Regata de Yachting, <<Memorialul Contraamiral Emanoil Țigănaș>>, care s-a desfășurat astăzi pe lacul Mamaia, o considerăm <<Mila 0>> a unei competiții care dorim să devină tradițională. Pentru început ne-am propus să punem în valoare măiestria marinărească și sportivă în domeniul nautic a cadrelor didactice din Academia Navală și să evidențiem dinamismul și frumusețea acestei ramuri sportive. Ne propunem să organizăm această competiție, anual, în prima săptămână a lunii iulie. Cu siguranță, la acest început s-au manifestat și unele stângăci din punct de vedere organizatoric, în mare parte datorate fondurilor financiare modeste. În anii viitori vom reuși, sperăm, să-i dăm o amploare mai mare. Felicit pe câștigători și pe cei care au depus*

eforturi și s-au implicat în organizarea acestui concurs."

Printre altele, locotenent-comandorul Constantin Maraloi, ofițerul căruia trebuie să-i atribuim meritul de a fi inițiat concursul, a jinut să-l parafraseze pe mentorul său, contraamiralul Emanoil Țigănaș: *"Măi române, oricine participă la o competiție pe apă este un câștigător."*

Pornind de la cele mai sus arătate noi dăm credit total celor afirmate, redând mai jos, numele (să zicem) al primilor clasăți la **"Memorialul de Yachting CONTRAAMIRAL EMANOIL ȚIGĂNAȘ"** - ediția 2000:

- Optimist Old-boys: LOCUL I: Facultatea Marină Militară, căpitan comandor Șapera Caluda; LOCUL II: Facultatea Marină Civilă, căpitan Popa Ionel; LOCUL III: Facultatea Comandă și Stat-Major, locotenent-comandor Preda Ionel.
- Cadet-Sportivi ASA "Marina": LOCUL I: Maraloi Andy, Toncea Alina; LOCUL II: Maraloi Alice, Toncea Nicoleta; LOCUL III: Nicolau Ioan, Crăciun Oana. De menționat că Maraloi Andy și Maraloi Alice sunt mulți campioni balcanici și naționali.
- Yolă turistică: LOCUL I: Facultatea Marină Militară, echipaj: căpitan-comandor Ionescu Ovidiu și locotenent-comandor Dia Daniel; LOCUL II: Facultatea Comandă și Stat Major, echipaj: locotenent-colonel Dan Nicolae și comandor av. Papuc Constantin; LOCUL III: Facultatea Marină Civilă, echipaj: locotenent-comandor Chițac Virgil, căpitan Popa Ionel.

Revista "MARINA ROMÂNĂ" urează regatei de yachting **"Memorialul contraamiral Emanoil Țigănaș"**, la bună vedere în anii ce vor veni și... **VÂNT BUN PE TRASEU!**

Comandor dr.
Ioan DAMASCHIN

DEPLIN RĂSPECT MAI BĂTRÂN MILITAR DE

Cu ajutorul bunului Dumnezeu, care i-a dăruit sănătate și putere pentru a rezista și a trece peste multimea de hopuri apărute în lungul drum al vieții, domnul Gheorghe Bucur este și astăzi alături de noi, fiind considerat ca cel mai vârstnic reprezentant al corpului maștrilor militari de marină. Cei 93 de ani strânsi în buchetul vieții nu-l împiedică să fie un excelent interlocutor, coerentă și fluiditatea amintirilor redate fiind demne de tot respectul.

Într-o din zilele lunii iulie, avându-l ca partener de discuție, domnul Gheorghe Bucur mi-a satisfăcut pe deplin curiozitatea ce răzbătea din conținutul întrebărilor adresate... Iată ce mi-a relatat venerabilul coleg de profesie:

„Dragul meu, dacă e să încep cu începutul afirm, susținut de acte, că am venit pe această lume, bună și deseori și nebună, în cea de-a 18-a zi a lunii aprilie a anului 1907, în comuna Burdujani, județul Ialomița. Nu pot spune că mirajul întinderilor de ape mi-a marcat copilăria, dar, cu sau fără această chemare, în anul 1920 am devenit elev al Școlii Copiilor de Marină, de unde, după patru ani de învățătură, am intrat în Școala maștrilor Militari de Marină, pe care am absolvit-o în luna noiembrie a anului 1926, având gradul de maestru stagiar în specialitatea torpile, fiind repartizat la bordul distrugătorului MĂRĂȘTI. Puțin mai târziu, la 7 iulie 1931, am plecat, pentru doi ani, la Napoli – Italia, făcând parte dintr-o comisie de supraveghere a construcției de torpile, precum și pregătirea acestora pentru lansare. Am revenit în țară pe 14 aprilie 1933, iar după doi ani am fost numit în funcția de șef al atelierului de reparat și pregătit torpile, atelier înființat în 1935 și amplasat la dana zero a portului Constanța, în acel buncăr ce se mai vede și astăzi, aproape de locul cunoscut sub numele de „Cuibul Reginei“. Începutul războiului m-a găsit la acest atelier, iar pe toată durata conflagrației, împreună cu personalul atelierului, am pregătit și asigurat torpile pentru distrugătoarele, submarinele și vedetele

PENTRU CEL MAISTRU MARINĂ

torpiloare ale marinei. Dupa terminarea războiului, cei veniți la conducerea Marinei, sfătuți și de sovieticii ce ne cam preluaseră destinele, au desființat atelierul de torpile. Eu, maistru militar principal - grad obținut în 1945 - simțindu-mă nemulțumit de ceea ce se întâmpla, am cerut plecarea din marină prin disponibilizare, lucru petrecut în anul 1947, pe când mă aflam în funcția de șef serviciu arme sub apă, din cadrul Comandamentului Marinei Militare. În același an, având brevet de ofițer maritim clasa a III-a, am intrat în marina comercială, activând, în perioada 1947-1948, ca ofițer III puncte pe nava TRANSILVANIA.

În anul 1949, conducerea Marinei Militare, dorind să elimine greșeala făcută cu atelierul de torpile, m-a concentrat, pentru o perioadă de un an, timp în care am contribuit la repunerea pe picioare a acestui atelier, folosind foarte multe piese și subansamble recuperate de pe submarinele italiene scufundate în zona portului Constanța și procurând utilaje de la Șantierul Naval Brăila. Spre sfârșitul anului 1950, Marina Militară a renunțat definitiv la serviciile mele, iar eu, obligat să-mi întrețin familia, mi-am căutat de muncă pe la întreprinderi civile, ieșind la pensie în anul 1969, de la I.H.R. Mamaia, unde lucrasem mulți ani ca tehnician energetic.

Cu ajutorul Celui de Sus astăzi mă bucur de prezența în preajma mea a trei nepoți și a patru străniepoți, precum și a celor doi copii, băiatul în vîrstă de 64 de ani, iar fata în vîrstă de 61 de ani.

Chiar dacă împrejurările m-au făcut să plec din marină, am rămas cu sufletul acolo, iar despre colegii de profesie – maștrii militari – nu pot spune decât cuvinte alese. Am fost unul dintre membrii fondatori ai Cercului Maștrilor

Despre maistrul militar Gheorghe BUCUR și „rechinii“ săi de otel (torpile) revista „MARINA ROMÂNĂ“ a publicat un material - în nr. 8 (septembrie) 1991 - sub semnătura domnului Căpitan I Port (r) Octavian SWED.

Militari de Marină din Divizia de Mare, asociație profesională constituită în anul 1928, iar în prezent sunt membru de onoare al Ligii Maștrilor Militari de Marină, unde greul bătrâneții mele îmi este foarte mult usurat de respectul ce mi se acordă. Atâtă am avut să-ți spun, dragul meu! Despre alte secvențe din viața mea îți voi povesti puțin mai târziu... Atunci când voi împlini o sută de ani!"

Să vă audă Dumnezeu, domnule Gheorghe Bucur, și să se manifeste tot atât de grijuilu față de dumneavoastră, aşa cum a făcut-o și până acum.

Cu respectul ce vă datorăm pentru atașamentul față de arma Marină și față de profesia de maistru militar, îmi permit să vă îmbrățișez cu dragoste, aşa cum un fiu își îmbrățișează tatăl iubit.

Multă sănătate, venerabile domn și LA MULTI ANI!

Președintele Ligii Maștrilor
Militari de Marină
Maistru militar principal (r)
Dumitru MIHĂILESCU

EROI AU FOST ...

(După ziarul TEMPO
din luna mai 1944)

Epopee din viața unui distrugător românesc

Misiune grea cu 34 atacuri ale aviației inamice, trei bombardamente ale artilleriei dela uscat și multe altele!.....

Ultimele misiuni din Marea Neagră ale marinei românești, de război și comerț, sunt tot atâtea fapte de glorie, de eroism, de sacrificiu.

Va trebui să treacă multă vreme până ce minți liniștite, odihnite după atâta trudă fizică și dispreț de moarte, să umple cu fire luminoase, de adâncă trăire eroică, canavaua isprăvilor de legendă ale marinilor noștri.

Și totuși sunt fapte, care nu-ți dau răgazul unei odihne meritate și se cer împărtășite cât mai curând. Din noianul atâtorei întâmplări, atâtore fapte de arme nu știi pe care să o alegi.

Să vorbești, bunăoară, de acțiunea temerară a uneia dintre canonierele românești care, în disprețul unui foc ucigător de la țarm, a fost ultima navă aliată din Marea Neagră ce s-a apropiat de pământul Crimeii, ca să îmbarce - de pe cheiu - cei din urmă bravi luptători dela capul de pod Sevastopol?

Să te oprești puțin la rândurile atât de curajoase din Jurnalul de bord al unui proaspăt submarin român (RECHINUL n.n.), care s-a întors după o crucieră de mai multe zile între cer nesfârșit, orizont întunecos, mare agitată, străfunduri de apă și incursiuni în zonele periculoase ale coastei inamice?

Să te reculegi în fața memoriei acelor marinari români cari cu tributul lor de viață au salvat pe cuceritorii și apărătorii Crimeii?

Să-ți reamintești acea supraomenească acțiune a unui distrugător, care, în timpul unei misiuni de 49 de ore, a înfruntat de zeci de ori inamicul?

Oh! dar este atât de greu să le povestești măcar pe toate, dar altminteri să te oprești la fiecare om, la fiecare jertfă, la fiecare faptă eroică.

Singură istoria va fi aceea să rețină admirabilul efort eroic al Marinei Române, în acțiunea ei din miezul primăverii anului 1944.

Și totuși...

Gândul îți aleargă către acea după-amiază când un convoi, în fruntea căruia se găsea un distrugător cu nume scump, domnesc, de întregitor de țară (N.M.S. "Regele Ferdinand", n.n.) a pornit pe drumul morții, pentru a salva din ghearele ei mii de suflete.

Parcă și marea, uneori atât de blandă, atât de bună, presimțea ceva.

Valurile se ridicau în coame amenințătoare de ducipali näprasnici. Nimic, nici chiar natura nu se putea pune în calea împlinirii unei misiuni eroice: salvarea ultimilor apărători de la Sevastopol și Chersones.

Marea a fost lăsată să-și vadă de legănatul ei furios și în spintecări voinicești de valuri, navele convoiului își croiau drum spre țarmul unde se consumau ultimele clipe ale unei bătăliei supraomenești.

Dinspre larg de mare, lovitură înfundate de proiectile ce se sparg în înalțuri de cer, încep să se audă. Este riposta unui convoi aliat - în drum spre țară - care răspunde unui atac al aviației vrăjmașe.

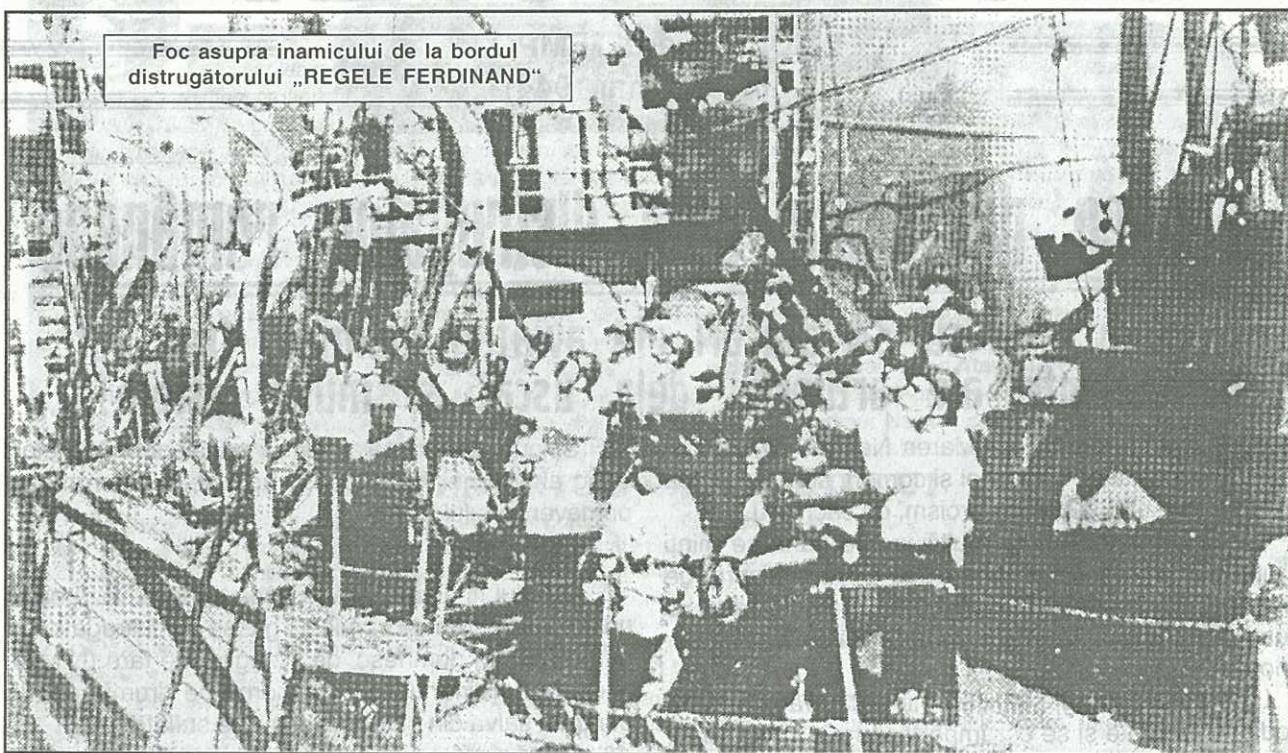
S-a înserat. E chiar noapte deabinelea acum și, nici un eveniment important nu poate fi semnalat. Pe cât trec orele în graba limbelor ceasornicelor de la bord, pe atât se apropie pericolul: coasta.

La câteva mile de Sevastopol,

fiindcă numai atâtea mai sunt până la țarmul Crimeii, începe greul misiunii.

EROI AU FOST ...

Singurul instrument de orientare, de la târm, pentru navigație, ce mai putea fi folosit de marinarii noștri, un far, nu mai este de găsit. Presiunea inamică a silit pe apărătorii capului de pod să mute ciclopul mecanic mai către înima ultimelor linii de apărare. În fine, farul e zărit, târziu însă. De la distrugător până la mal mai sunt doar 10.000 de metri.

Un reflector puternic mătură suprafața apei. Fascicolul orbitor prinde să lumineze ca ziua, distrugătorul.

Nu mai încape nici o îndoială, artleria de coastă l-a descoperit, pentru că, după câteva clipe, proiectilele să se încrucișeze în aer, să urle sinistru, căzând în prora, în pupa, în dreapta și în stânga navei. Încadrare necruțătoare a artleriei de coastă.

O manevră dibace însotită de zig-zag-uri amețitoare și proiectilele sovietice nu mai sunt o amenințare, mai ales că tevile armamentului greu de pe distrugător scuipă și ele foc după foc.

Odată cu mijirea zorilor începe să se profileze pe panoul cenușiu al zării și coasta Crimeii.

“Ziua bună, de dimineață se cunoaște”

spune o vorbă înțeleaptă din bătrâni.

După bezna noptii, ochii așteaptă și ei o meritată tihă. Trupurile obosite, întepenite de piroteala întunericului simt parcă nevoia unui răgaz, cât de mic ar fi el. Plămânilii nesățioși abia se satură de aerul întremător al dimineților de primăvară.

Total nu-i decât o amăgire...

Vei rămâne multă vreme cu imaginea unui ceasornic care arată orele 6, fiindcă în dimineață aceea, la această oră, cu precizie de cronometru, deasupra convoiului, apare o formătunie compactă de avioane sovietice.

Și vin, și vin mereu. Siluetele păsărilor de otel, unele colorate sumbru în negru, cele “Air Cobra”, altele în alb azuriu, te îndeamnă să stăru asupra fiecărui tip de avion.

De acolo, de sus de departe, avioanele inamice încep să se desprindă, picând vertiginos. Ai impresia că fiecare dintre ele se va potica cu ciocul în apă săpându-și singure mormântul.

Ploaia de bombe întunecă parcă și mai mult clipele de groază. Bombele cad și în vacarmul exploziilor, piesele antiaeriene macină mii de proiectile.

E greu să se poată descrie spectacolul unui atac masiv de aviație pe mare.

La orele 9.55 dimineață în timpul ambarcării apărătorilor capului de pod din Crimeea, atacul aviației inamice se întețește. Deasupra convoiului sunt peste 60 de aparate. Sub explozia bombelor marea fierbe.

Este o adeverată vedenie de apocalips!

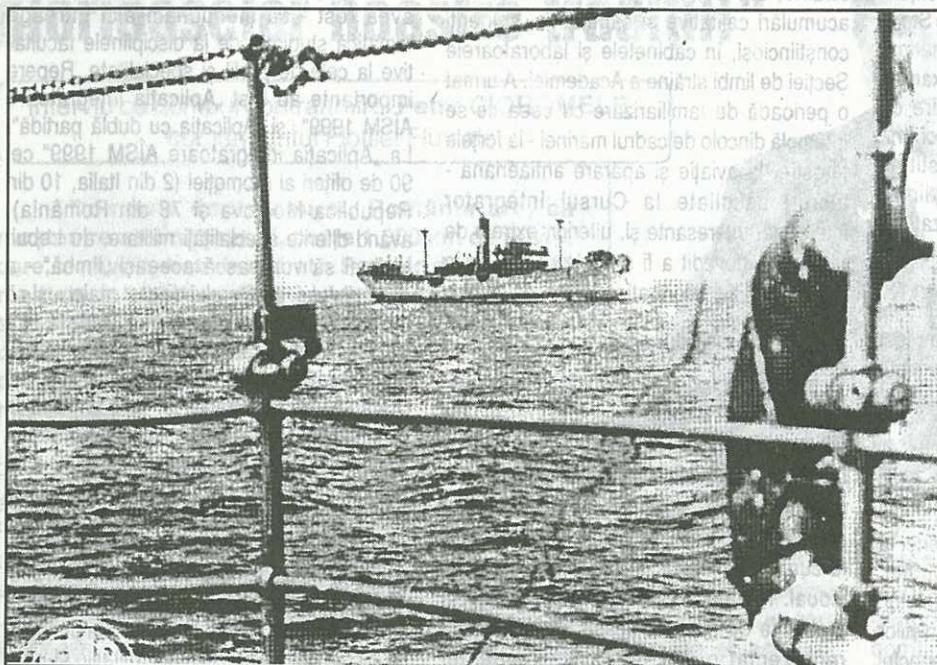
Și în timpul acesta, marinarii tunari trag de zor. Cei căzuți la piele sunt înlocuiți cu rezervi. Toată lumea de pe bord are câte ceva de lucru. Sub ploaia schijelor, bombelor și cartușelor de mitralieră cu care atacă piloții inamici, răniții sunt strânși.

La comandă, timonierul cade. Deși rănit și el, căpitanul Sârbu Tiberiu, pune mâna pe cărma vaporului

EROI AU FOST ...

și cu o forță pe care nu o pricepi la un om rănit, execută manevre pentru derutarea bombardamentului aviației. Aparatele de navigație sunt deteriorate. Un depozit de

muniții este lovit. Te-ai aștepta ca toată lumea să fie îngrozită, dar marinarii sunt oameni de curaj. Iată-i acum pe câțiva deasupra proiectilelor amenințante, le iau în mână, le aruncă în apă unde fac explozie. O secundă numai de întârziere și un astfel de proiectil poate face ravagii.

Echipele de brancardieri voluntari, mulți recruti dintr-evacuații din Crimeea, fac adăpostirea sub punte a răniților. Focul ucigător nu-l oprește pe serg. major sanitar Stănescu Dumitru, să dea primele îngrijiri. Alături de el, medic sublocotenent Gheorghiu, pe care întâlnindu-l undeva i-a duce grija că-l răstoarnă vântul, e la căpătâiul fiecărui rănit. Numai e ființa aceea firavă. Ai spune că-i un atlet, un adevarat atlet samaritean.

Serg. Major Ciobanu trage de zor cu unul dintre tunurile ușoare de pe navă. Însăși comandantul artileriei antiaeriene căpitanul Costăchescu Constantin a luat locul unui tunar rănit și odată cu comenziile ce le dă, trage voinicește.

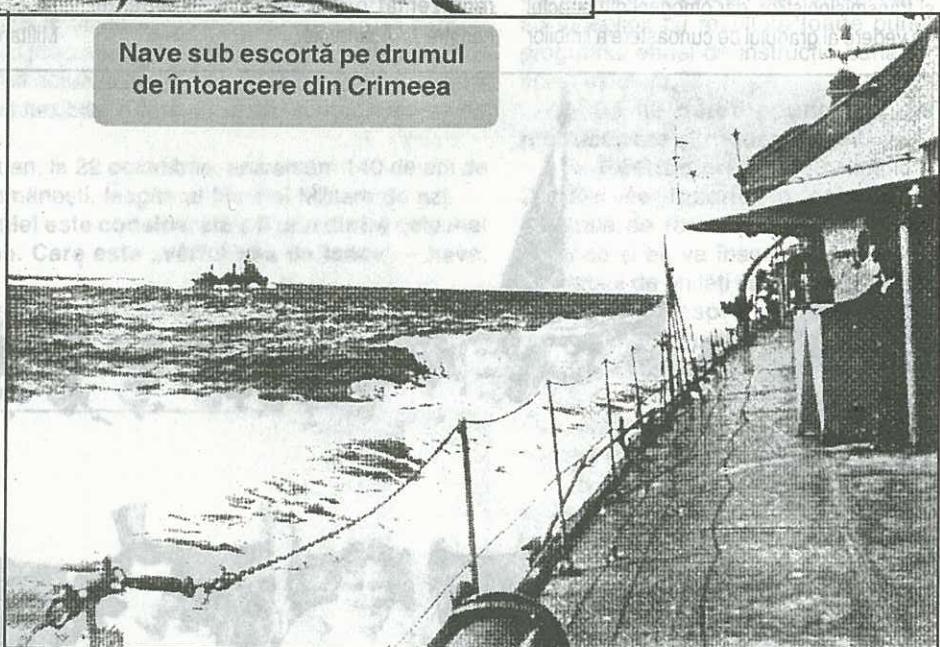
Abia ieșit ofițer de o zi, abia i-a strălucit pe mâncești de aspirant cu ochiul lui Nelson și Cristodorescu Alexandru este lovit mortal. Ca prin minune, la câțiva pași de el, scapă teafăr aspirantul Mujicicov, care continuă la tunul lui Cristodorescu, acțiunea de risipire a avioanelor vrăjmașe.

Avioanele inamice se succed val după val. De la orele 6 până la orele 10 jumătate. Dimineață, distrugătorul românesc și navele din convoi au stat sub continuu foc al aviației.

Dar misiunea încercăturii distrugător românesc nu s-a terminat încă.

În cele patru ore jumătate de bombardament aviatic, pe deasupra lui n-au

Nave sub escortă pe drumul de întoarcere din Crimeea

evoluat decât 350 de avioane, efectuând 34 de atacuri.

Calea întoarsă are și ea faptele ei de glorie. Pe drumul ei, al celor peste 300 de mile, ne vom întoarce curând.

Ion Lumezeanu

Reporter de război S.M.P.
pentru Marină

**La Academia de
Înalte Studii Militare
Bucureşti**

La sfârșitul lunii iulie, grupa de ofițeri-studenți ai Academiei de Înalte Studii Militare din București, secția marină, a susținut examenul final de licență, examen care a înconjurat multă de pregătire ca ofițeri de stat major, pe parcursul a doi ani, în cadrul celei mai prestigioase instituții militare din țară. Pentru acei dintre dumneavoastră care nu sunt familiarizați cu modul de desfășurare a cursurilor și activităților din acești doi ani de studiu, voi încerca în rândurile de mai jos să punctez câteva aspecte și momente, așa cum au fost ele receptate de unul dintre cursanți ale cărui amintiri nu au apucat încă să se „sedimenteze” sau să se „decanțeze” în memorie.

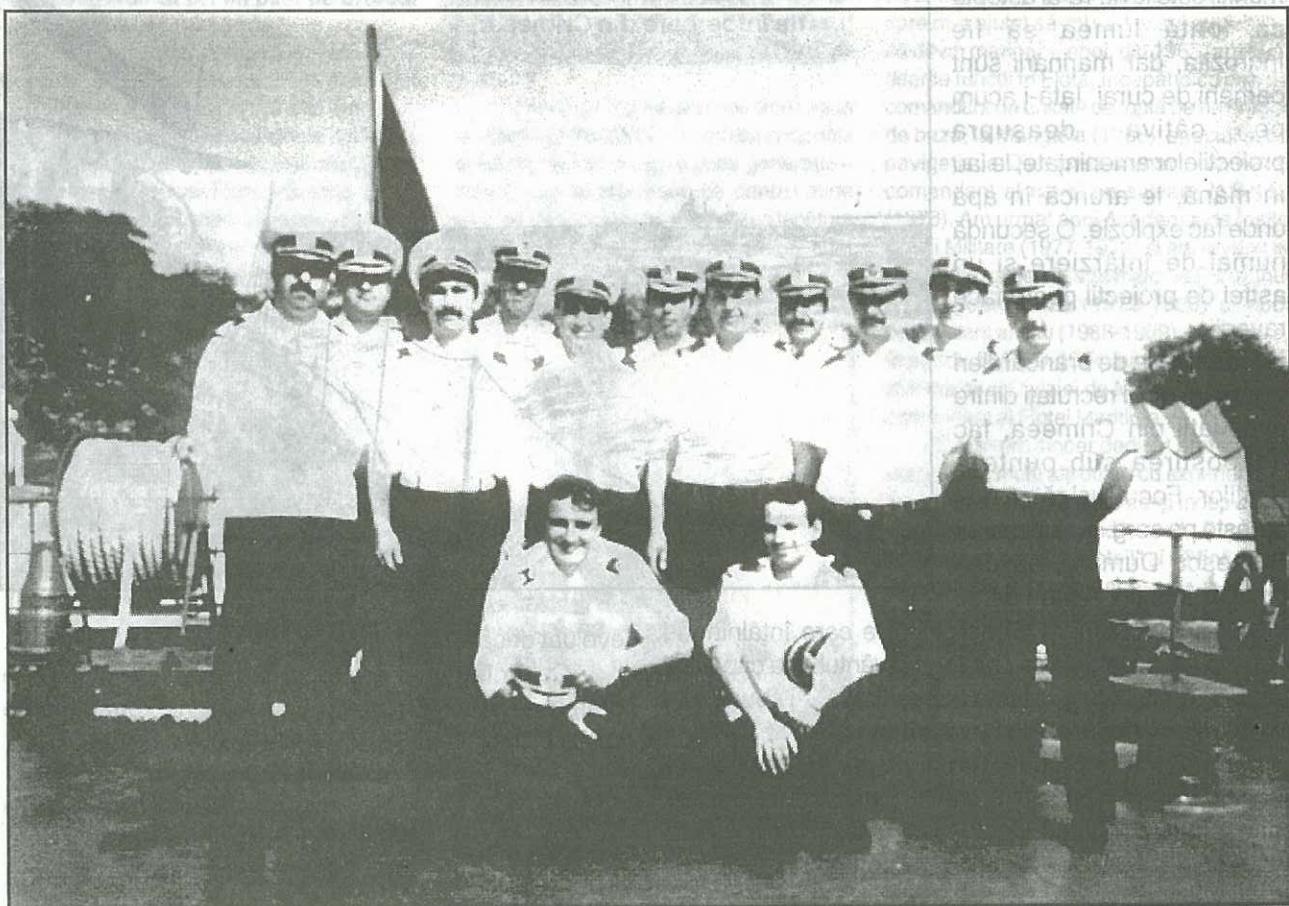
Prilejul de a ne cunoaște colegii de promoție ne-a fost oferit de cursul de limbi străine. Eterogeni din punctul de vedere al colorilor uniformei, de la „roșul” infanteriei la „verdele” grănicerilor, de la „bleumarinul” marinilor la „bleul” aviației, de la „violetul” intendenților la „negrul” tanciștilor, geniștilor și transmisioniștilor, dar omogeni din punctul de vedere al gradului de cunoaștere a limbilor

PROMOȚIA „MIHAI VITEAZUL” LA ORA BILANȚULUI

străine, am petrecut primele trei luni de acumulări calitative și cantitative, studenți conștiincioși, în cabinetele și laboratoarele Secției de limbi străine a Academiei. A urmat o perioadă de familiarizare cu ceea ce se întâmplă dincolo de cadrul marinei - la forțele terestre, la aviație și apărare antiaeriană - lucruri asimilate la Cursul integrator interarme. Interesante și, ulterior, extrem de utile, s-au dovedit a fi și orele petrecute în laboratorul de informatică, ceea ce pentru mulți dintre noi a însemnat „a doua alfabetizare”. Ajutați de căpitan-comandor Virgil Asofie, primul conducător al grupei, am depășit dificultățile perioadei de acomodare - mai ales pentru cei învățați cu o muncă dinamică, efectuată fie pe puntea unei nave, fie la manșa unui avion sau comandând diferite subunități - și am trecut la cursuri, seminarii, dezbatere, studiu individual. Naveta săptămânală și inerentele probleme de rezolvat acasă, în familie, au reprezentat o altă latură a experienței noastre la Academie.

Spațiul nu ne permite - și nici nu ar avea rost - să menționăm aici întreaga tematică studiată, de la disciplinele facultative la cele de profil și specialitate. Repere importante au fost „Aplicația integratoare AISM 1999” și „Aplicația cu dublă partidă”. La „Aplicația integratoare AISM 1999” cei 90 de ofițeri ai promoției (2 din Italia, 10 din Republica Moldova și 78 din România), având diferite specialități militare, au trebuit în final să vorbească aceeași „limbă” - a specialistului, a ofițerului de stat major - și să actioneze după o concepție unitară. La sfârșitul primului an, ridicându-ne din bânci, am plecat să recunoaștem - în teren - Dunărea, de la intrarea în țară și până la vărsare. Doar lipsa combustibilului a întrerupt acțiunea noastră la Giurgiu.

Al doilea an de învățământ a început odată cu stagiul la unități ale Marinei Militare și participarea la „Aplicația de comandament pe hartă”, desfășurată în septembrie 1999. A fost o bună ocazie pentru a armoniza cunoștințele dobândite în Academia de Înalte Studii Militare cu practica din unitățile Marinei Militare.

Începând din octombrie 1999, din nou în amfiteatre, în clase și cabine de specialitate, cu un nou conducător de grupă, căpitan **Ioan Crăciun**, și o nouă responsabilitate: proiectul de diplomă. Ne-am inițiat în tainele desantului maritim iar valabilitatea soluțiilor teoretice am putut-o proba la „Aplicația LITORAL 2000”, unde, alături de ceilalți colegi de promovie, am efectuat studiile de stat major în teren și aplicația complexă intercategorii de forțe ale armatei în zona de operații de sud-est.

Există un lucru pe care îl regret - în calitate de ofițer de marină - și anume că nu s-a putut efectua marșul pe mare, de la Tulcea la Constanța, cu întreaga promovie pentru că, probabil, altfel ar fi fost judecăte în viitor fondurile alocate marinei militare, ar fi dispărut întrebărijenante de genul „La ce ne trebuie un submarin?” sau „Nu cumva avem prea multe nave pentru nevoile noastre?” și, mai ales, poate ar fi încetat confuziile privind clasele și tipurile de nave. Devenită deja tradiție - și mulțumim pe această cale șefului Statului Major al Forțelor Navale, domnul viceamiral **Traian Atanasiu** și, de asemenea, domnului contraamiral **Victor Aurel Blidea**, care au făcut posibilă prezența noastră la o aplicație multinațională - participarea grupei de marină la exercițiul COOPERATIVE PARTNER 2000 a fost o experiență unică și pe care, în viitor, nu o dorim singulară.

În final, îi amintim pe membrii promoviei „Mihai Viteazul”, secția marină, a Academiei de Înalte Studii Militare: locotenent-comandorii **Ștefan Dorin Buliga**, **Niculae Giuglea**, **Vasile Necula**, căpitanii **Iosif Bencze**, **Ghiță Miloiu**, locotenent-comandor **Cătălin Laurian Dăbuleanu**, căpitan **Ioan Crăciun**, locotenent-comandorii **Cornel Marinescu**, **Toma-Dorel Trușcă**, **Marian Săvulescu**, **Aurelian Popoiu**, **Viorel Nanu** (de la Garda de Coastă), căpitan **Dănuț Andronie**. Veniți de la diferite unități ale Marinei Militare, de la Dunăre sau Mare, „vedetisti” sau „dragori”, „vânători de submarine” sau „scafandri”, vor pleca către alte orizonturi, acolo unde Forțele Navale au nevoie de oameni cu un suflet nou, care vor și trebui să rânduască lucrurile aflate și acum în „fierbere”, sau ceea ce numim, cu alte cuvinte, REFORMĂ. Cu siguranță, îi vom regăsi curând la comanda unor nave sau ca ofițeri de stat major în unitățile Forțelor Navale, unde își vor putea pune în valoare cunoștințele acumulate.

Locotenent-comandor
Marian SĂVULESCU

RAID LA MARGINE DE

CER ȘI MARE

Rar i se întâmplă unui aviator să fie primit la bordul unei nave militare românești, cum, deopotrivă, această primire nu este una de fiecare zi. Nu are nimic din „cotidian”.

Aplicația „LITORAL 2000” inclusă și desfășurată în cadrul și organizarea Academiei de Înalte Studii Militare București, a prilejuit, celor mai puțin familiarizați cu marea și regulile ei, o experiență. Nimic din ce am știut. Nu totul din ce puteam afla.

Dacă la marginea de cer totdeauna se află orizontul vizibil pentru fiecare dintre noi, care cel mai des înseamnă „pământul de sub picioare”, pentru o vreme, scurtă și gustată cu „nepreț”, am fost altceva. Am fost oaspeti de onoare la bord, am fost „tăcere” și „taină” când realitatea a vorbit, am fost soldați onești ai ideii de marină.

Pe rând, mie și, deopotrivă, celorlalți, amfibrioni ne-au fost camarazi noștri: locotenent-comandorul **Vasile Necula**, „lup” de vedete torpiloare mici, „tântar” de torpiloare mari ne-a fost căpitanul **Iosif Bencze**, iar ca „sfetnic” ne-a rămas căpitanul **Ghiță Miloiu**.

Multe nu ne-au spus. Însă, suficiente detalii ca să înțelegem, cu toții, că între mare și cer legătura rămâne, dar este, totuși, altceva. În peste doi ani de conviețuire cazonă, la limita învățării regulilor între două „surori”, greu poate autorul acestor rânduri să se despartă obișnuit. Tocmai pentru aceasta scrie, datează și semnează aceste rânduri, închizând în suflet o bucurie despre care puține mai are de spus...

Poate doar că ne-a fost călăuză un „lup” de Dunăre, ca locotenent-comandorul **Cornel Marinescu**, poate că am „adăstat” la o masă de prânz sub „oblăduirea” locotenent-comandorului **Marian Săvulescu**, într-un „careu” deschis doar ofițerilor, poate întâlnirea noastră cu marea și oamenii ei rămâne o fugă de „surprindere” a ceea ce este apa, ce nu se naște din pământ.

La vreme de „scriere” și creionul moare, la vreme de „spunere” și glasul se astupă. Este ca atunci când între cer și mare, puține vorbe mai ai de spus.

Cert rămâne un lucru: dacă, într-o bună zi, Dumnezeu a împărțit GREUTATEA, convins sunt astăzi că aviatorilor și marinilor nu le-a rămas tot ce este mai ușor. Ușurința se desprinde din mersul biped. Însă, oamenii aceștia, dintre cer și mare, știu să facă „greul - ușor”, pentru că, NATURAL, aceasta le este condiția.

Locotenent-comandor (av)
Dumitru BERBUNSCHI

NOI, FEMEILE DIN MARINA MILITARĂ

În planul relațiilor interumane, înțelegere de la oameni pentru oameni...

- Când în față ta stă un medic femeie în uniformă militară imaginea ce se creează este o combinație între suflet, frumusețe și autoritate. Ceva ce s-ar exprima printr-un singur cuvânt – mirac. Mirajul unei vieți deosebită de celorlalți?

- Într-un fel, deosebită. Însă miracul creat de prezența unei femei medic ofiter dispără când ai ocazia să cunoști mai în amănunt această profesie, frumoasă, umană, dar plină de responsabilitate, servitui și sacrificii. Spun asta fiindcă viața mea profesională este un continuu du-te-vino, o combinație între un loc stabil - cabinetul medical din unitate - și naveta între cele 13 subunități dislocate în teritoriu (Dobrogea, Iași și Timișoara). Dacă însușim deplasările, vă imaginați că mi s-ar potrivi zicala „calătorului îi stă bine cu drumul”. Sunt multe probleme de rezolvat aici, fiindcă sănătatea întregului personal al marii unități - ofițeri, salariați civili și soldați - îmi este „încredințată”. În cazuri „fericite” (mă refer la cazuri mai puțin grave, cu bolnavi transportabili) pacientul este adus la cabinetul unității, în rest sunt „navetist”. Deci o continuă pendulară între un punct fix și unul mobil. A nu se înțelege că mă plâng și nici că fac un act de bravură în a îngriji acești oameni. Vreau numai să subliniez că trebuie să fiu permanent conectată la problemele zilnice de sănătate ale oamenilor, să fac față situațiilor apărute, să rezolv totul în timp util - intervenția medicului este la secundă. Dar marea putere de adaptabilitate la situații diferite mă ajută foarte mult să trec cu bine peste toate. Poate că este un sistem de viață pe care îl dă dubla postură - de ofițer și medic. Spun ofițer, spun disciplină și supunere unor ordine militare (prin jurământul militar); spun medic, spun conduită profesională și grija pentru omul în suferință (prin jurământul lui Hypocrat). Chiar dacă prin cele relatate, pe scurt, am anulat miracul, combinația rămâne: un suflet mare, feminitate și autoritatea ce ti-o dă funcția.

- Înțeleg că la baza activității de zi cu zi stă o mare iubire de oameni și de profesie. Să vină toate acestea dintr-un resort interior sau dintr-o întâmplare ce v-a marcat de la o vîrstă fragedă?

- Ati intuit exact ceea ce a stat la baza alegerii făcute. Există ceva interior ce ne face pe unii dintre noi să alegem această profesie, căci altfel ar opta toți tinerii pentru medicină. Este vorba de ușurința comunicării cu semenii, o putere mai mare de înțelegere și, cred eu, multă răbdare și... sânge rece. Dar nu exclud nici un lucru petrecut în copilărie - un accident stupid ce a curmat o viață chiar sub ochii mei de copil. M-am retrăs într-un colț de stradă și am plâns a milă și neputință, cred. Apoi au fost clipele petrecute lângă bunica mea, aflată în suferință pe un pat de spital, când oamenii în halat alb erau, pentru mine, niște supraoameni, chiar zei, trăitori în sanctuare (așa vedeam eu spitalele) și care dețineau puterea de a reda viața. Trebuia să ajung și eu ca ei. și chiar dacă, recunosc, în primul an am lesinat în sala de chirurgie, am mers cu înversunare mai departe, cu tărje și mult curaj.

- Femeia, prin natura ei, este o fire sensibilă, preocupată mereu de soarta „celuilalt”, cu o grija exagerată pentru cel „neputincios”. Asta vine, sigur, din faptul că dă viață prin propria-i viață. Bărbații ne

Căpitan doctor Florinela FRĂȚICĂ s-a născut la data de 4 octombrie 1967 în orașul Medgidia, județul Constanța.

După absolvirea Liceului de matematică-fizică din Mangalia (1986) promovează examenul de admitere la Facultatea de medicină militară din București, pe care o absolvă în anul 1992. În perioada ianuarie-martie a.c. a urmat un curs postuniversitar de ecografie generală, la Spitalul clinic de urgență din București.

Primul loc de muncă va fi Poligonul de artillerie Midia. Din 1997 își desfășoară activitatea în Marina Militară, fiind, pe rând, medic într-o unitate a marinei din Mangalia, distrugătorul MÂRĂSEȘTI, Brigada Radioelectronică și Observare „Callatis”. În prezent deține funcția de medic sef al brigăzii.

Este necăsătorită și are un băiețel de aproape 6 ani, Alexandru.

percepe însă ființe „slabe” și-și alocă dreptul de a ne ocroti, ba chiar de a ne plasa pe un loc doி...

- Și greșesc. Chiar dacă suntem „marcate” sufletește de soarta celorlalți, suntem puternice, iar îmbrăcate în uniformă militară suntem chiar „bărbațoase”. Putem ocupa oricând și un loc întâi. Nici nu îndrăznesc să mă gândesc cum ar arăta un bărbat în hainele noastre, cătă putere ar avea atunci și, mai ales, pe ce loc s-ar situa...

- Există o rețetă a succesului în profesia dumneavoastră?

- Succesul în profesia de medic militar femeie stă în capacitatea de a te detașa de problemele personale, să ai o calmitate proverbială și o încăpătânare de a insista și a obține (chiar în condițiile unui buget deusteritate) minimum-ul necesar pentru a rezolva problemele de sănătate. La unitate, cu sute de soldați, devii un fel de „mama rănitilor”. Trebuie să-i înțelegem. Sun totuși niște copii, de departe de familii, cu moduri diferite de viață, iar eu, mama de băiat fiind, sunt grijuie și înțeleghătoare.

- V-ar fi plăcut să lucrăți într-un spital?

- Sigur. La unitate ești un fel de medic de familie, pe când într-un spital îți pui mai mult în valoare știință. De aceea am urmat cursul postuniversitar de ecografie și iată-mă, o dată pe săptămână, sunt și eu medic de spital... Aici există o dotare de dispensar, cu 16 paturi, și, în afară de consult, supraveghere, tratamente injectabile se mai rezolvă mici probleme chirurgicale. Cazurile mai dificile, tot spitalul le rezolvă. La nivelul nostru avem însă oameni pregătiți, pricepuți în a da primul ajutor și este timpul să-mi laud colaboratoarea directă, doamna plutonier major Lucia-Magda Ciorogar, „mâna mea dreaptă” cum îmi place să-i spun.

- Să discutăm și despre altceva. Vă afectează singurătatea?

- Dar nu sunt singură. Trăiesc pentru copil și pentru părinții mei. Ei sunt bucuria și refugiu meu. Apoi am sutele de oameni ce mă înconjoară.

- Numai atât?! De când lumea „au fost doi”. Nu credeți că este nevoie și de un sprijin moral?

- Da, dacă știe însă să-l acorde... Altfel la ce bun? Munca unei femei ofițer trebuie înțeleasă și acceptată ca atare. Prefer să nu intorc timpul înapoi cu nici o amintire și cândva, poate... Până atunci am familia, profesia și oamenii de lângă mine, care sunt minunați și cu care colaborez foarte bine (chiar pot mulțumi, prin intermediul dumneavoastră, domnului colonel Ion Panait, comandantul brigăzii, celorlalți comandanți de batalioane pentru înțelegere și sprijin).

- Ce vă emoționează, ce vă atrage în mod special? Sunteți o femeie Tânără și foarte cochetă. Să spunem... MODA?

- Nu în mod special. Este vorba de altceva. În ordine: trandafirii roșii, parfumurile și - n-o să vă vină să credeți - fotbalul, chiar dacă n-am fost o „băiețoasă”. Am „trăit” fiecare clipă a meciurilor din campionat.

- O dorință pentru final de convorbire?!

- Chiar două. În plan profesional, „să avem acum și nu mâine”; în planul relațiilor interumane, „înțelegere de la oameni pentru oameni”, să vedem OMUL, nu SOLDATUL!

Floare BRÂNZĂ

Note de lector

ELEMENTE DE STRATEGIE NAVALĂ

Viceamiral (r) Constantin lordache

Recent, găndirea militară românească, îndeosebi cea cu referire la Marină, a fost îmbogățită prin apariția unei lucrări de excepție: ELEMENTE DE STRATEGIE MARITIMĂ, editura INFCON, Constanța, 2000, avându-l ca autor pe domnul viceamiral (r) Constantin lordache. Personalitate binecunoscută nu numai în mediul militar dar și în cel al urbei tomitane, domnul viceamiral lordache a fost unul din ofițerii ce și-au pus o amprentă distinctă în evoluția Marinei Române din perioada postbelică. Absolvent al Școlii Navale din Constanța, în anul 1955, domnia sa a urcat treptă cu treptă în ierarhia militară pe linie de comandă și ca ofițer de stat major, de la funcția de comandant de navă, apoi unitate și mare unitate de nave, până la cea de prim locțiitor al comandanțului Marinei Militare și, la finalul carierei, până în anul 1995, inspector șef pentru marină la cabinetul ministrului apărării naționale. Experiența în conducerea forțelor navale, dar și înclinarea spre aprofundarea unor probleme teoretice ale științei militare sau adiacente acesteia, i-au facilitat realizarea unor studii, cu precădere cele care abordează un spațiu familiar celor ce trăiesc în proximitatea mării - spațiu naval. O parte din lucrări au fost deja publicate, ceea mai importantă, însă, fiind cea pe care o semnalăm acum.

Ab initio autorul pune, în mod firesc, două întrebări: *De ce a fost scrisă această carte? și Cui se adresează?* Răspunsul este dat tot de către domnia sa, care opinează: "Calitatea de <>putere maritimă</> nu trebuie acordată numai statelor care posedă mari flote comerciale și militare, ci tuturor țărilor care au ieșire la mare și desfășoară activități maritime, pe de o parte și, pe de altă parte, orice putere maritimă, indiferent de mărimea și forța ei, trebuie să posede o strategie maritimă pentru a-și apăra, când se impune, interesele maritime".

În legătură cu cea de-a doua întrebare domnul viceamiral speră ca această carte să "trezească interesul, în primul rând al ofițerilor de marină militară și civilă, dar și ofițerilor din celelalte categorii de forțe ale armatei. Fiind, totodată, benefici dacă ar fi cîtătă pentru informare de un public cât mai larg, incluzând oameni politici și de mass-media pentru o înțelegere mai bună a contribuției mării la bunăstarea, prestigiul, forța și securitatea României".

Dacă la prima vedere titlul sugerează un limbaj specific militar, îndeobște ermetic, cititorul, chiar și cel care nu posedă vaste cunoștințe militare, va avea surpriza să constate că este o lucrare accesibilă, ușor de înțeles, care dă răspunsuri la multe întrebări legate de tematică, din care enumerăm câteva: concepțele de putere maritimă, doctrină maritimă, politică maritimă, strategie maritimă; ce presupune stăpânirea mării, controlul mării; apărarea apelor teritoriale și a zonelor economice exclusive. În ultimul capitol, al cincilea, autorul redă o chîntesență a strategiilor maritime ale SUA, Federației Ruse, Franței, Turciei și României.

Demersul științific al autorului, căci, în mod indubabil ne aflăm în fața unei lucrări științifice, de referință în domeniul unei vaste literaturi aferente tematici, cu autori de marcă români, dar și străini, contemporani sau clasici, care-i dau posibilitatea să emită aprecieri și ipoteze cu totul originale, redate cu o claritate și concizie ce exclud o seamă de explicații sau justificări suplimentare. Valoarea lucrării de față este augmentată de un "glossar", pe care-l găsim la finele acesteia, deosebit de util în însușirea unei terminologii legate de tema tratată, nu numai specialiștilor, dar și tuturor celor interesați a descifra o parte din problemele geopolitice contemporane cu implicații ale spațiului maritim.

Comandor dr. Ioan Damaschin

Viceamiral (r) Constantin lordache

ELEMENTE DE STRATEGIE MARITIMĂ

COLS BLEUS

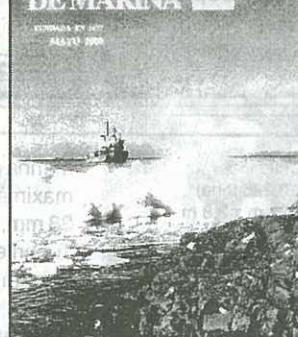
(Hebdomadaire de la Marine et des Arsenaux), nr.2528 (6 mai 2000) • Comandamentul componentei maritime

- Aventurierii extremului: raidul Camel Trophy pe mare
- Jules Moch, inginer de artillerie navală în politică
- Salut camarade... Ultimul vapor de lemn al marinei comerciale
- Intercepție, distrugere! Centrul de încercări din Mărețana, de pe insula Levant (Var). (B.D.)

SEMNAL

REVISTA GENERAL DE MARINA

REVISTA GENERAL DE MARINA (mai 2000) • Puterea navală în noul mileniu. Proiectarea puterii navale asupra uscatului. Priorități în secolul XXI

- Avionul Harrier în lume
- Experimentul Philadelphia: mișcarea navei invizibile. (B.D.)

Jane's NAVY INTERNATIONAL

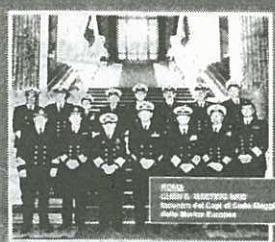
JANE'S NAVY INTERNATIONAL (iulie/august 2000) • Noi performante pentru aviația navală • Operațiunea SEAFOX • Criza din Insulele Solomon • Avioanele Marinei Regale Spaniole: Harrier • O lecție pentru Africa de Sud și Germania. (C.S.)

NOTIZIARIO DELLA MARINA (MAI 2000)

• CHEN's Meeting 2000. Reuniunea șefilor statelor majore ale marinelor militare europene • Misiune de pace reușită. Întoarcerea lui "San Giusto" din Timorul de Est

- Nucleul luptei amfibii în Kossovo
- Raportul Marinei Militare italiene pe anul 1999. Operații și activități
- Istorie: "Cinci contra unu". Odiseea submarinului "Torricelli"
- Să vorbim despre ... 2001, suportul logistic integrat. (B.D.)

NOTIZIARIO DELLA Marina

Enciclopedia navelor

MONITOARE MARITIME AMERICANE

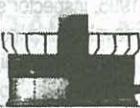
Passaic

Tipul: monitor al Statelor Unite
Deplasament: 1.905 tone (1.875 tone)
Dimensiuni: 61 m x 14 m x 3,2 m
Propulsie: o singură elice
Viteză maximă: 7 noduri
Armament principal: un tun de calibrul 280 mm, unul de 381 mm
Cuirasă: 127 mm la corpul navei, 280 mm la turelă
Lansat: august 1862

Passaic a fost prima navă dintr-o clasă de zece monitoare cu o singură turelă care au constituit coloana vertebrală a Marinei Militare unioniste în timpul războiului civil american. Această clasă de nave a fost dezvoltată directă a originalului *Monitor*, însă cu un

deplasament crescut și cu eliminarea multor deficiențe legate de blindaj ale vechiului *Monitor*. În timpul atacului asupra orașului Charleston, din aprilie 1863, toate navele din clasa *Passaic* prezente la acțiune au fost avariaze foarte grav de

focul bine direcționat al tunurilor din forturile Confederăției. Două nave au fost pierdute în timpul războiului, iar mai multe dintre ele au servit ca nave pentru apărarea coastelor în timpul războiului hispano-american din 1898. *Passaic* a supraviețuit ambelor războaie și a fost vândut în 1899.

Monadnock

Tipul: monitor al Statelor Unite
Deplasament: 3.454 tone (3.400 tone)
Dimensiuni: 78,8 m x 16 m x 3,9 m
Propulsie: două elice
Viteză maximă: 9 noduri
Armament principal: patru tunuri de calibrul 380 mm
Cuirasă: 254 mm la turele, 127 mm la corp, 51 mm grosimea punții
Lansat: 1864
Data profilului: 1866

În 1862 marina militară a Statelor Unite a comandat patru monitoare puternice, fiecare cu câte două turele. Ca și predecesoarele lor, aveau corpul din lemn și astfel se deteriorau rapid. Planurile inițiale

prevedeaau o turelă tipul Coles, dar aceasta a fost abandonată în favoarea uneia de tipul Ericsson, care însă s-a dovedit a nu fi atât de eficientă. *Monadnock* a fost terminat prea târziu pentru a lupta în

războiul civil american și a fost trimis pentru a servi pe coasta Pacificului. Toate navele din clasa sa aveau bune calități nautice și constituiau platforme foarte stabile pentru tunuri, chiar și atunci când valurile marii mătrurau puntea. *Monadnock* a fost tăiat pentru fier vechi în 1875.

Monterey

Tipul: monitor al Statelor Unite
Deplasament: 4.000 tone (4.084 tone)
Dimensiuni: 78 m x 18 m x 4,2 m
Propulsie: două elice, motoare verticale cu triplă expansiune
Armament principal: două tunuri de calibrul 254 mm, două de 305 mm
Cuirasă: 127-330 mm grosimea secolului, 190-203 mm la turele
Lansat: aprilie 1891

Monterey a fost ultimul monitor cu două turele construit pentru marina militară a Statelor Unite și a fost una din cele mai puternice nave, cu un deplasament de 4.064 tone (4.000 tone). Tunurile de calibrul 305 mm erau montate în turela din prova, iar cele de calibrul 254 mm erau poziționate în turela de la pupa. Pe suprastructura centrală, destul de înaltă,

se aflau șase tunuri de șase funți (un funt=453 g) pentru apărarea împotriva salupelor torpiloare. Când intra în acțiune, bordurile libere ale lui *Monterey* puteau fi reduse și mai mult prin inundarea tancurilor de balast, ceea ce reducea și mai mult suprafața din corpul

navei care ar fi putut servi ca țintă. Construcția navei a început în 1889 și a fost terminată în 1893, pentru a servi ca navă de apărare a coastelor pe țărmul Oceanului Pacific al Statelor Unite. A servit apoi în Filipine, din 1898 până în 1917, și ulterior a staționat la Pearl Harbour până la vânzarea sa în 1921.

Florida

Tipul: monitor al Statelor Unite
Deplasament: 3.277 tone (3.225 tone)
Dimensiuni: 77,75 m x 15,25 m x 3,8 m
Propulsie: două elice, motoare verticale cu triplă expansiune
Viteză maximă: 12,5 noduri
Armament principal: două tunuri de calibrul 306 mm
Lansat: noiembrie 1901

A făcut parte dintr-o clasă de patru nave, care au fost de fapt ultimele monitoare cu tunuri de mare calibru construite pentru

marina militară a Statelor Unite. Grosimea maximă a curiersei la nivelul secolului era de 38 mm, iar la nivelul punții era de 127 mm. Tunurile de calibrul 306 mm se aflau într-o singură turelă în partea din față a navei. Era dotată de asemenea cu patru tunuri de calibrul 127 mm, două în spatele suprastructurii și două sub puntea de tragere. Toate, în momente diferite, au servit ca nave auxiliare pentru submarine. *Florida* a fost vândut în 1922, dar *Wyoming* nu a fost vândut până în 1939.

Comandor (r) Francisc HOSCIUC

ARHEOLOGIE

Numismatică

O monedă de aur macedoneană descoperită la Constanța, pe malul mării

Uneori, marea redă cu generozitate uscatului comori mai mari sau mai mici, ajunse întâmplător de-a lungul veacurilor, prin voia oamenilor sau a naturii, în adâncuri. Astfel s-a întâmplat și în anul 1959, când Ferat

Mustafa a descoperit în apropiere de Vila Șuțu, pe malul portului pescăresc de atunci (actualul port „TOMIS“), la

capătul digului mic, paralel cu malul, o monedă de aur (e vorba de un stater – monedă macedoneană, despre care scriem acum pentru prima dată) din timpul regelui macedonean Alexandru cel Mare (336 – 323 a.Ch.). Cu o greutate de 8,40 grame, moneda prezintă pe avers capul Atenei în profil spre dreapta, cu un coif corintian, împodobit cu un panaș bogat și decorat cu un șarpe încolăcit. Zeița are părul împletit în trei cozi, alunecând de-a lungul gâtului. Pe revers apare zeița

Nike, în picioare, orientată pe jumătate spre stânga, îmbrăcată într-un chiton (mantou) lung, cu aripile desfăcute și părul strâns într-un coc. În mâna stângă ține un stylis (catarg de corabie), iar în cea dreaptă o coroană.

Piesa, înregistrată în acest moment în colecția numismatică a Muzeului de Istorie Națională și Arheologie din Constanța, este deosebit de rară în descoperirile monetare dobrogene. Cotate la suma de 9-11 milioane lei (în funcție de tip, atelier monetar, conservare) staterul nu face parte, din păcate, dintr-un tezaur, aşa cum sunt descoperiți de obicei, dar chiar și în aceste condiții poate oferi date interesante, științifice, în cercetarea trecutului istoric și economic al teritoriului dintre Dunăre și Mare.

Drd. Gabriel TALMATCHI

- Soldat Pamfnutie, câte feluri de adunări cunoști?

- Adunarea în coloană, în careu, adunarea în linie și...

- Sii!

- Și adunarea pentru masă.

...

- Pamfnutie, de ce ai plantat pomii pe dană atât de adânc? Li se văd doar coroanele...

- Da, dar când vor face fructe vor fi și mai ușor de cules.

...

- De ce ai pus semințele într-un singur cuib?

- Ca să vadă domnul caporal că nu sunt așa împrăștia cum crede el.

...

- Soldat Pamfnutie, de ce nu execuți comanda „Salt înainte“?

- Pentru că domnul sergent ne-a ordonat să nu muncim în salturi...

- Soldat Pamfnutie, ia poziția de drept!

- Am înțeles, dar unde s-o duc?

...

- Ia spune, soldat Pamfnutie, cum trebuie să stai în fața șefului?

- Spășit, domnule caporal!...

...

- Soldat Pamfnutie, la ce distanță arunci bandula?

- La 20 de metri.

- De navă?

- Nu, de cheu!

...

- Soldat, ți-ai înșușit regulamentele?

- Mă jigniți! Eu nu-mi înșușesc lucrurile altora!

...

- Soldat Pamfnutie, care este ultima carte citită de tine?

- Poftim întrebare! Mai țin eu minte ce făceam când eram în școală generală?...

Ananie GAGNIUC

STATUL MAJOR AL FORTELOR NAVALE

MARINA ROMÂNĂ

NR. 71
AUGUST
2000

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Redactor-șef:

Comandor dr. Ioan DAMASCHIN

Secretar general de redacție:

Colonel Costin CONSTANDACHE

Redactori:

Căpitan Costel SUSANU

Bogdan DINU

Corector:

Floare BRÂNZĂ

Fotoreporter:

Valentina CIUCU

REDACȚIA:

Cercul Militar Constanța

str. Traian nr. 29

041-618127, 615700/0238

Fax: 041-611271

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

ISSN - 1222-9423
B-95000

Coperta I: ZIUA MARINEI ROMÂNE:
Aruncarea în apă a ancorei de flori, în memoria marinarilor dispăruți în valuri

Coperta IV: RESCUE EAGLE 2000 –
Momentul intonării Imnului de Stat al României la ceremonia de deschidere

Tehnoredactare computerizată la
EDITURA EUROPOLIS

CONSTANTA

041-691711

Tehnoredactor:

Ecaterina FRICOSU

Tiparul executat la

EUROPRINT'94

041-622527

